

NUBUWWAT EN KHILAFAT

Standpunt van de Ahmadiyya Moslim Gemeenschap
en van de Ahmadiyya Anjuman-e-Ishaat-e-Islam

Nubuwwat & Khilafat

(Profeetschap & zijn opvolgers)

Vier lezingen gegeven op 10 juni 1966
Onder voorzitterschap van

Hazrat Mirza Nasir Ahmad, Khalifatul-Masih III
(Moge Allah hem genade betonen)

In de Mobarak Moskee te Rabwah, Pakistan

Nubuwwat en Khilafat

Vier lezingen voorgedragen door theologen van de gemeenschap op 10 juni 1966
in de aanwezigheid van Hazrat Mirza Nasir Ahmad, Khalifatul-Masih III (Moge
Allah hem genade betonen)

Nederlandse vertaling van *Nubuwwat and Khilafat*

Eerste Nederlandse uitgave gepubliceerd in 2020

Vertalers: Shahid Frouws en Robina Joemmanbaks

Omslag door: Fadhil Qamar

© Ahmadiyya Moslim Gemeenschap Nederland

Gepubliceerd door:

Ahmadiyya Moslim Gemeenschap Nederland

Mobarak Moskee

Oostduinlaan 79

2596 JJ Den Haag

Sociale media-accounts: @AhmadiyyaNL

YouTube: mtanederland

E-mail: info@islamnu.nl

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd of openbaar gemaakt in enige
vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch of mechanisch, met inbegrip van
fotokopieën, opnamen of enig gegevensbestand, zonder voorafgaande
schriftelijke toestemming van de Uitgever.

Voor meer informatie kunt u terecht op de website:

www.islamnu.nl of www.alislam.org

ISBN: 978-94-93006-12-6

Inhoudsopgave

<u>Opmerkingen van de Uitgever</u>	<u>vi</u>
<u>Belangrijke Termen</u>	<u>vii</u>
<u>Voorwoord</u>	<u>ix</u>
<u>Eerste Toespraak: Profeetschap van de Beloofde Messias^{as}</u>	<u>1</u>
Over de schrijver	2
De ware betekenis van <i>khatm-e-nubuwwat</i>	5
De ware betekenis van <i>lā nabiyya ba'di</i>	6
Enige citaten van de Ahmadiyya Anjuman-e-Ishaat-e-Islam	6
Maulwi Muhammad Ali	6
Mir Hamid Shah van Sialkot	11
Dr. Sayyed Muhammad Husain Shah	11
Dr. Basharat Ahmad	12
Dr. Mirza Yaqub Baig	12
Maulwi Muhammad Ahsan van Amroha	12
Verklaringen onder ede van Maulwi Muhammad Ali in de rechtbank	15
Toespraak van Khwaja Kamal-ud-Din	15
Uittreksels uit <i>Paigham-e-Sulh</i>	16
Groepsgetuigenis van alle <i>Ahl-e-Paigham</i>	18
Aanvaarde leer van alle Ahmadies	18
<u>Tweede Toespraak: Khilafat-e-Ahmadiyya en de Eed van Trouw aan Khilafat</u>	<u>20</u>
Over de schrijver	21
Gezegdes van de Beloofde Messias ^{as}	23
Gezegdes van algemene aard	23
Specifieke gezegdes	25
Gezegden van Hazrat Khalifatul-Masih I ^{ra}	32
Gezegden – tot aan de tweede Khilafat – van degenen die niet deelnamen aan de eed van Khilafat	38

Derde Toespraak: Nubuwwat en Khilafat in de Ahmadiyya Moslim Gemeenschap 43

Over de schrijver	44
Eerste standpunt van de Ahmadiyya Anjuman-e-Ishaat-e-Islam	45
Tweede standpunt van de Ahmadiyya Anjuman-e-Ishaat-e-Islam	48
Derde standpunt van de Ahmadiyya Anjuman-e-Ishaat-e-Islam	51

Vierde Toespraak: Geloof van de Beloofde Messias^{as} en van zijn opvolgers over de nubuwwat van de Beloofde Messias^{as} 55

Over de schrijver	56
Voorspellingen van de Heilige Profet ^{sa}	57
Voorspellingen die uitkomen	58
Geloof van de Beloofde Messias ^{as}	59
Nubuwwat bepaald door God	62
Volgens zijn eigen mening	63
Ware definitie	63
Islamitische terminologie	63
Linguïstieke term	64
Definitie van de profeten	64
Misverstand weggenomen door de Beloofde Messias ^{as}	65
Richtlijnen van de Beloofde Messias ^{as} m.b.t. hoe zijn aanspraken gepresenteerd moeten worden	72
Opvattingen van de eerste en tweede Khalifa	77
Hazrat Khalifatul-Masih I ^{ra}	77
Hazrat Khalifatul-Masih II ^{ra}	77
Een eenvoudige oplossing	78

Opmerkingen van de Uitgever

De Koranverzen zijn genummerd met inbegrip van het eerste vers van de *Surah*, 'In naam van Allah ...'. Dit betekent dat de verzen in onze referenties een nummer hoger zijn dan in bepaalde uitgaven van de Koran, die dit eerste vers niet meetellen in de nummering. Vers 2:23 kan dus in sommige Korans genummerd zijn als 2:22.

De naam Mohammed^{sa}, de Heilige Profeet^{sa} van de Islam, wordt gevolgd door het teken ^{sa}, dat een afkorting is van de groet (ﷺ) *Sallallahu 'Alaihi Wasallam* (mogen vrede en de zegeningen van Allah met hem zijn). De namen van andere profeten worden gevolgd door het symbool ^{as}, een afkorting voor (ﷺ) *'Alaihissalam/ 'Alaihimu-ssalam* (vrede zij met hem). De actuele begroetingen zijn over het algemeen niet voluit genoemd, maar niettemin moeten zij worden beschouwd als voluit genoemd bij iedere vermelding. Het symbool ^{ra} wordt gebruikt voor de namen van de metgezellen van de Heilige Profeet^{sa} en die van de Beloofde Messias^{as}. Het betekent (ﷺ) *Radi Allahu 'anhu/'anha/'anhum* (moge Allah verheugd zijn over hem/haar/hen). ^{rh} staat voor (ﷺ) *Rahimahullahu Ta'ala Rahimahullahu Ta'ala* (moge Allah's zegeningen op hem zijn). ^{at} staat voor (ﷺ) *Ayyadahullahu Ta'ala* (moge Allah, de Verhevene hem helpen).

Slechts bij enkele woorden hebben wij lange klinkers aangeduid met ā (zoals a in 'father') en ū (zoals oo in 'root') om de juiste uitspraak aan te geven.

Belangrijke Termen

Voor het gemak van de lezers geven wij hieronder een korte uitleg van enkele religieuze termen die vaak in dit boek zijn gebruikt.

Amir: leider of landelijke voorzitter.

Bai'at: Eed van trouw en loyaliteit.

Hadith: Een gezegde van de Heilige Profeet Mohammed^{sa}. Het meervoud van dit woord is *ahadith*.

Isti'āra: Het verwerven van een spirituele rang doormiddel van symbolisme.

Jamaat: Dit woord wordt uitgesproken als Djamā'at. Het betekent gemeenschap. In dit boek verwijst dit woord naar de Ahmadiyya Moslim Gemeenschap.

Kalima: De islamitische geloofsbelijdenis: “Er is is niemand aanbiddingswaardig behalve Allah; Mohammed^{sa} is de boodschapper van Allah”.

Kufr: Ongeloof.

Majāz: Het verwerven van een spirituele rang doormiddel van reflectie.

Muhaddath: Iemand waarmee God vaak spreekt.

Mujaddid: Een hervormer.

Mulham: Ontvanger van openbaringen van Allah.

Nabi: Een profeet. Het woord *Anbiya* is de meervoudsvorm. Zie ook *Ummati Nabi* en *Zilli Nabi*.

Nubuwwat: Profeetschap.

Rasūl: Boodschapper (van God). *Risālat* (boodschapperschap).

Ummah: De gemeenschap en de volgelingen van de Heilige Profeet Mohammed^{sa}.

Ummati Nabi: *Ummati* betekent iemand die een volgeling is van de Heilige Profeet Mohammed^{sa}. Een *Ummati Nabi* is een profeet die verschijnt als volgeling van de Heilige Profeet Mohammed^{sa} en ondergeschikt is aan de Heilige Profeet Mohammed^{sa}.

Zilli Nabi: *Zill* betekent reflectie, schaduw of spiegelbeeld. Een *Zilli Nabi*, een titel van de Beloofde Messias^{as}, betekent dat hij een reflectie en een spiegelbeeld is van de profeetschap van de Heilige Mohammed^{sa}. Hij heeft zelf geen zelfstandige status.

Voorwoord

Volgelingen van de Beloofde Messias en Imam Mahdi (vrede zij met hem) bestaan ook uit leden van de Ahmadiyya Anjuman-e-Ishaat-e-Islam, beter bekend als de Lahore groep of de *Ahl-e-Paigham*. Gedurende het leven van Hazrat Mirza Ghulam Ahmad^{as} hebben de leiders van deze groep alle aanspraken van de Beloofde Messias^{as} geaccepteerd. Zij geloofden ook dat Hazrat Mirza Ghulam Ahmad^{as} een *Ummati Nabi* was; een profeet ondergeschikt aan de Heilige Profeet Mohammed (vrede en zegeningen van Allah zij met hem). Zij hebben ook de eed van loyaliteit afgelegd aan de eerste Khalifa maar zij hebben de latere Khulafa (Kaliefen) niet geaccepteerd.

Het onderhavig boek geeft een heldere uiteenzetting wat de aanspraak is van Hazrat Mirza Ghulam Ahmad^{as} en waar de leiders van Anjuman-e-Ishaat-e-Islam in geloofden. Helaas hebben zij later vanwege eigen belangen valse aanspraken toegeschreven aan Hazrat Mirza Ghulam Ahmad^{as}. Wij hopen dat dit boek leden van deze groep aan het denken zet en dat zij de waarheid inzien. Het boek zal de lezer ook in staat stellen om het onderwerp van *Nubuwwat* (profeetschap) en Khilafat beter te begrijpen.

Als laatste wil ik mijn bijzondere dank uiten aan de leden die de totstandkoming van deze uitgave mogelijk hebben gemaakt: Shahid Frouws en Robina Joemmanbaks. Mijn bijzondere dank gaat ook uit aan Fadhil Qamar voor het omslagwerk.

Safeer Siddiqui
Secretaris Publicaties
Mei 2020

Eerste Toespraak

Profeetschap van de Beloofde Messias^{as}

Door:

Maulana Abul-Ata Jallandhari

Over de schrijver

Maulana Abul Ata Jallandhari (1904-1977)

Maulana Abul Ata Jallandhari werd geboren in district Jallandhar in 1904. Op de leeftijd van elf jaar bracht zijn vader hem naar Qadian voor zijn studie, waar hij zijn universitaire graad Honours of Arabic haalde met onderscheiding.

Vijf jaar lang was hij in dienst als hoofdmissionaris in Palestina en verwierf grote bekwaamheden in het Arabisch. Hij startte het tijdschrift *Al-Bushra* in 1933 en startte ook het tijdschrift *Al-Furqaan*. Hij was een begenadigde schrijver en schreef talrijke boeken in het Urdu en Arabisch. Hij hield vele publieke debatten over verschillende onderwerpen, waaronder een debat met Maulwi Thana'ullah Amritsari. Hij diende als hoofd van de Jamia Ahmadiyya en Jamiatul Mubashshirien van 1944 tot 1958. Hij behoorde eveneens tot één van de leden van de delegatie van de Ahmadiyya Moslim Gemeenschap in 1953 en 1974 naar de regering van Pakistan. Hij heeft ook voor vele jaren tot aan zijn dood gediend als lid van de *Ifta* (Jurisprudentie) Commissie.

Hij behoort tot de drie leden van de Ahmadiyya Moslim Gemeenschap die de titel *Khalid-e-Ahmadiyyat* heeft ontvangen door Hazrat Musleh Maud^{ra}, de tweede Khalifa van de Ahmadiyya Moslim Gemeenschap.

Profeetschap van de Beloofde Messias^{as}

Referenties tot aan 1914 van diegenen, die niet de belofte van trouw aan het Khilafat-e-Ahmadiyya hebben afgelegd na het overlijden van Hazrat Khalifatul-Masih I^{ra}

De Messias van dit tijdperk is nu verschenen op aarde;
Allah heeft wat Hij op die dag had beloofd, vervuld.

Gezegend is hij die nu gelooft, en in rang overeenkomt
met de metgezellen van de Heilige Profeet^{sa} door mij te
aanvaarden.

Hetzelfde elixer is aan hen door dezelfde Gastvrije God
aangeboden.

Glorie komt Hem toe Die mijn vijanden te schande
maakt.

(Urdu coupletten van de Beloofde Messias^{as})

Gedurende het gezegende leven van de Beloofde Messias^{as} werden alle Ahmadies gelijk motten aangetrokken door zijn geestelijke licht. Zij erkenden zijn status volledig. Alle volgelingen geloofden sterk dat door een dienaar van de Heilige Profeet^{sa} en door het ontvangen van geestelijke genade van hem, de Beloofde Messias^{as} een *Ummati Nabi* werd. Zij getroostten zich met uiterste geloofsijver en liefdevolle toewijding alle soorten opofferingen om de Islam te verspreiden.

De uitgever van “*Badr*” heeft dit geloof als volgt uitgedrukt:

Luister! Iedere Ahmadi is er vast van overtuigd dat de heilige, nobele en rechtgeleide persoon genaamd Mirza Qadiani de *Nabi* is, die door God is gekozen. (*Badr*, 18 juni 1908, pag 11)

Volgens de Ahmadiyya Moslim Gemeenschap kan er inderdaad geen wetdragende *Nabi* meer komen. Eenieder die deze aanspraak maakt is een ongelovige en een leugenaar. De enige soort *Nabi*, die nog kan komen behoort tot de *ummah* van de Heilige Profeet^{sa}, hij brengt geen nieuwe Wet. De stichter van de Ahmadiyya Moslim Gemeenschap heeft zelf het volgende geschreven:

Nu zijn alle *nubuwwats* gesloten, behalve de *nubuwwat* van Muhammad^{sa}. Er kan geen *Nabi* meer komen met een nieuwe *sharia*. Een *Nabi* zonder een nieuwe *sharia* kan nog wel verschijnen, maar dan binnen de *ummah*. Op deze gronden ben ik zowel een *Ummati* als ook een *Nabi*. (*Tajalliyat-e-Ilahiyah, Ruhani Khazain*, deel 20. Pag. 411-412)

Gedurende de vestiging van het tweede Khilafat in maart 1914 weigerden sommige mensen de eed van trouw af te leggen en plaatsten zichzelf buiten de grenzen van Khilafat. Tot maart 1914 hadden deze mensen zich gehouden aan de leer van het niet-wetgevende *nubuwwat* van de Beloofde Messias^{as}. Ik wil mij beperken tot het herhalen van hun eigen uitspraken in hun eigen woorden. De eerste en de tweede referentie behandelen de fundamentele principes en de ware betekenissen van *Khataman-*

*Nabiyyin*¹ en *lā nabiyya ba'di*². Aansluitend op deze twee zijn er twintig referenties waarbij de ouderen en de jongeren van deze groep hebben verklaard de *nubuwwat* en de *risālat* van de Beloofde Messias^{as} te aanvaarden. De referenties zijn als volgt:

De ware betekenis van Khatm-e-Nubuwwat

Maulwi Muhammad Ali, die van 15 maart 1914 tot 13 oktober 1951 de *Amir* (hoofd) was van de Ahmadiyya Anjuman-e-Isha'at-e-Islam schreef:

De gemeenschap gelooft dat de Heilige Profeet^{sa} *Khataman-Nabiyyin* in de meest ware zin van het woord is. Wij geloven dat iedere *Nabi*, oud of jong, niet de status van *nubuwwat* kan verkrijgen zonder de bemiddeling van de Heilige Profeet^{sa}. Na de Heilige Profeet^{sa} heeft de Almachtige Allah alle deuren van *nubuwwat* en *risālat* gesloten. Maar de deur is niet gesloten voor de volmaakte volgelingen van de Heilige Profeet^{sa} die hem volledig volgen en het Licht van God verkrijgen door de kleur van zijn volmaakte zedelijke gedrag over te nemen; want zij zijn een afspiegeling van dezelfde heilige en verheerlijkte persoon. Andere moslims geloven dat de profeet Jezus^{as} die zes eeuwen voor hem overleed, zal terugkeren – dit geloof breekt definitief met *Khatm-e-Nubuwwat*. (Review of Religions, Urdu, mei 1908, p. 186)

¹ Zegel der Profeten, een titel gegeven aan de Heilige Profeet^{sa} door de Heilige Koran in Surah Al-Ahzab, 33:41.

² Een gezegde van de Heilige Profeet^{sa}. Een letterlijke vertaling: 'Er is geen profeet na mij'.

De ware betekenis van *lā nabiyya ba'di*

Maulwi Umar Din van Simla heeft gezegd:

Onze tegenstanders hebben veel ophef gemaakt over de interpretatie van *lā nabiyya ba'di* (er is geen *Nabi* na mij). In hun toespraken hebben zij menigmaal hiernaar verwezen en daarbij uitgeroepen dat de aanspraken van de Beloofde Messiasas gelijk staan met *kufṛ* en *dajjāliyyat* (verschijnen van de Antichrist). De waarheid is dat de toestand van deze mensen gelijk is aan die van de leiders van de Joden. **De betekenis van dat er geen Nabi zal zijn na de Heilige Profeet^{sa} is dat er geen Rasūl kan zijn die een nieuwe *nubuwwat* of sharia brengt. Er kan wel een Nabi zijn, die een dienaar van de Heilige Profeet^{sa} is.** Een hadith-geleerde, Mullah Ali Qari, heeft de betekenis verduidelijkt door de betekenis van de hadith nauwgezet uit te werken: “Als Ibrahim (een zoon van de Heilige Profeet^{sa}) had geleefd dan was hij een *Nabi* geworden”. (*Paigham-e-Sulḥ*³, 16 september 1913)

Enige citaten van de Ahmadiyya Anjuman-e-Ishaat-e-Islam

MAULWI MUHAMMAD ALI

De gekozen en verheven Rasūl

Maulwi Muhammad Ali, zei in zijn toespraak in het Ahmadiyya Building Lahore:

³ Officiële orgaan van de Anjuman-e-Ishaat-e-Islam.

Welke betekenissen onze tegenstanders mogen volgen, wij geloven vastberaden dat God *Anbiya* (profeten) kan doen opstaan. Hij kan aan mensen de rang van *siddiq* (waarheidslievend), *shahid* (martelaren) en *saleh* (rechtgeleiden) verlenen. Maar er moet iemand zijn, die vraagt. Diegene op wiens hand wij trouw beloofden was waarachtig; hij was een gekozen en verheven *Rasūl* en de geest van zuiverheid heeft in hem het hoogtepunt bereikt. (Toespraak van Maulwi Muhammad Ali, Ahmadiyya Building, aangehaald in *Al-Hakam*, 18 juli 1908, p. 6)

Pretendent van Risālat

Maulwi Muhammad Ali maakte aanmerkingen over de houding van diegenen die kritiek hadden op de Beloofde Messias^{as} en die zijn situatie vergeleken met Charagh Din van Jammu. Maulwi Muhammad Ali schreef het volgende:

Het wekt geen verbazing dat een man [de Beloofde Messias^{as}], die een verdediger van de Islam is, aanspraak maakt op *risālat*, die de waarheid van Islam over de gehele wereld vestigt en alle valse leerstellingen verwerpt, wordt gebombardeerd met edicten inhoudende afvalligheid, die zijn leven volledig inperken. Maar als een andere persoon [Charagh Din van Jammu] aanspraak maakt op *risālat* en daarmee het Christendom ondersteunt, maar naar buiten toe claimt een moslim te zijn, dan verzet niemand zich hiertegen door ook maar één regel te schrijven. (Review of Religions Urdu, mei 1966, p. 166)

Mirza Ghulam Ahmad van Qadian is zo'n Nabi

Maulwi Muhammad Ali schreef:

Allah, de Almachtige heeft in deze tijd zo'n *Nabi* doen ontstaan. Maar de mensen ontkennen zijn waarheidslievendheid net zoals zij de waarheid van diegenen die vóór hem kwamen hebben ontkend. Helaas, deze mensen zouden moeten nadenken. Hebben zij niet de tekenen gezien, die geen mens kan laten zien? Beschermt hij hen niet tegen de zonden zoals de eerdere *Anbiya* (profeten) deden? Laat hij niet in hen een geloof in de Alwetende en de Almachtige ontstaan, zoals dat bij eerdere volkeren werd ingeprent? Zo'n *Nabi* is Mirza Ghulam Ahmad van Qadian. (Review of Religions, deel 3, 7 juli 1904, p. 248)

Vrome profeten van India

Maulwi Muhammad Ali schreef:

We geloven dat de belofte van een avatar, die hun werd gegeven van God zelf kwam. De Almachtige Allah heeft deze belofte vervuld in de persoon van de rechtgeleide *Nabi* van India, Mirza Ghulam Ahmad^{as} van Qadian. (Review of Religions, November 1904, p. 411)

Beloofde Mursal⁴ van de latere dagen

Maulwi Muhammad Ali schreef:

Om God te herkennen en er zeker van te zijn dat Hij inderdaad bestaat is iets unieks. Het kan alleen maar worden bereikt door de wonderlijke tekenen van de macht en kennis van God gade te slaan. Dergelijke tekenen zijn alleen getoond door de Profeten en Boodschappers van God. Het is de manier van God sinds het begin, dat

⁴ Diegene die door God is gezonden.

wanneer het geloof volledig uit de harten van de mensen is verdwenen, Hij zijn buitengewone krachten toont door middel van de Profeten. Kortom hij schept zekerheid omtrent Zijn bestaan in de harten van de mensen, waardoor die een vrome verandering in hen teweegbrengt. De behoefte in deze tijd is zo groot omdat de tekenen die door de vorige profeten werden getoond oude verhalen zijn geworden. Tegenwoordig bereiken de mensen niet zo'n levend en sterk geloof in hun harten dat het hun neigingen tot zonde kan verteren. Dit is de oorzaak waarom de morele staat van de mensen is verdorven en zij onachtzaam zijn geworden wat betreft geestelijke ontwikkeling. Daarom heeft, in deze tijd **de Almachtige Allah een Mursal gezonden en het is dezelfde Nabi die in de latere dagen zal verschijnen zoals van het begin af aan is geprofeteerd.** Want Hij, Die deze belofte heeft gedaan wist dat er in de latere dagen behoefte was aan een door Hem gezonden persoon. Daarom, volledig volgens deze belofte, heeft Hij diegene gezonden, die door Hem is aangesteld om nieuw leven in het geloof en de godsdienst te brengen. Hiermee schept hij zekerheid van geloof in Hem in de harten van de mensen en laat hij zulke krachtige tekenen van God zien, waarvan ook de mensen gedurende de tijd van de vroegere profeten getuigen waren. De mens kan zich niet tegen de slavernij van de zonde beschermen zolang er geen levende godsdienst is geschapen. Zonder geloof kan de mens niet van de zonde worden gered en het is onmogelijk om zekerheid te verkrijgen zonder de tekenen van de nieuwe manifestaties van God waar te nemen. **Nieuwe tekenen kunnen niet, zonder de komst van iemand die door God is aangesteld, worden getoond.** Zo iemand, een *Mursal*, die zekerheid in het geloof kan bewerkstelligen, is de

Stichter van de Ahmadiyya Gemeenschap. (Review of Religions, Urdu, mei 1906, pag 182-183)

Een Nabi is in overeenstemming met de Weg van God

In zijn recensie in het tijdschrift *Tash'bidh-ul-Adhan* schrijft Maulwi Muhammad Ali:

De *Tash'bidh-ul-Adhan*, een driemaandelijks krant, is vanuit Qadian zijn publicatie gestart en het eerste nummer is net beschikbaar gekomen. Het is een voorbeeld van de vastberadenheid van de jonge mannen in deze Beweging. Moge God het zegenen. Het jaarlijkse abonnement is 12 annas (5 Engelse pence). De uitgever van deze krant is Mirza Bashirruddin Mahmud Ahmad, de zoon van de Beloofde Messias^{as}. Deze uitgave van de krant bevat een introductie van zijn hand en bestrijkt 14 pagina's. Het zal in ieder geval gelezen en gewaardeerd worden door de leden van de Beweging, maar ik wens de aandacht van de tegenstanders van de Beweging te trekken **als een duidelijk bewijs inzake de waarheid van de Beweging...** De samenvatting van het stuk is dat wanneer de wereld corrupt is geworden en de door God vastgestelde weg verlaat, mensen zich uitleven in allerlei soorten van zonden; materialistische zaken begeren gelijk gieren een karkas verslinden en volledig het Hiernamaals veronachtzamen. Het is de goddelijke weg dat hij een *Nabi* in dergelijke tijden aanstelt. Hij brengt de ware leerstellingen en brengt de mensen op het rechte pad. De mensen verblind door zonden en vergiftigd door wereldlijke verlangens lachen om de *Nabi* en vervolgen hem. Zij vervolgen ook zijn volgelingen en proberen een einde te maken aan zijn gemeenschap. Echter, wanneer de gemeenschap door God

Zelf is opgericht kan deze niet door menselijke wil worden vernietigd. Daar tegenover zal de *Nabi* zijn volgelingen het nieuws brengen dat de tegenstanders uiteindelijk zullen worden vernietigd, en God zal enigen onder hen vernietigen om de anderen op het rechte pad te brengen; en dit is de manier waarop het zal gebeuren. Dit is de weg van Allah sinds de eeuwigheid en dat is wat op dit moment gebeurt. (Review of Religions, Urdu, maart 1906, p. 117-118)

MIR HAMID SHAH VAN SIALKOT

Mir Hamid Shah van Sialkot schreef:

Begrijp dit punt, mijn dierbaren. Begrijp het goed, We mogen nooit de leerstellingen van de Messias vergeten.

De *Nabi*, *Mulham*, de *Mujaddid* – hij is het allemaal. We moeten doorgaan met dit uit te dragen.

(Urdu coupletten, *Paigham-e-Sulh*, 28 december 1913, pag 8)

DR. SAYYED MUHAMMAD HUSAIN SHAH

Dr. Sayyed Muhammad Husain Shah uit Lahore schreef:

We danken Allah de Allerhoogste honderden en wel duizenden malen dat de openbaring van God⁵ heden ten dage is vervuld. **Het bewijst de wereld dat dit de woorden van God zijn en diegene die deze bracht is een**

⁵ Dit verwijst naar de openbaring aan de Beloofde Messias^{as} in het Arabisch: *De Romeinen zijn verslagen*.

waarachtige Mursal. Allah heeft dit punt doorslaggevend bewezen. (Supplement van *Paigham-e-Sulh*, 27 juli 1913)

DR. BASHARAT AHMAD

Dr. Basharat Ahmad schreef:

Kort gezegd, er zullen Profeten en Boodschappers zijn, maar tegelijkertijd zullen zij ook *Ummati* – binnen het verbond van de Heilige Profeet^{sa} zijn; want op deze manier zal hun *risalat* of *nubuwwat* niet tegenstrijdig zijn met *Khatm-e-Nubuwwat*. (*Paigham-e-Sulh*, 24 februari 1914)

DR. MIRZA YAQUB BAIG

Met verwijzing naar de Beloofde Messias^{as} schreef Dr. Mirza Yaqub Baig:

Het is de genade van God dat voor grijsaards zoals wij Hij een *anbiya*, *auliya* en *sulaha* in iedere eeuw heeft laten verschijnen. (Supplement van *Paigham-e-Sulh*, 5 maart 1914)

MAULWI MUHAMMAD AHSAN VAN AMROHA

Maulwi Muhammad Ahsan van Amroha schreef:

In het nageslacht van Hazrat Ibrahim^{as} werd de Beloofde Messias^{as} geboren onder de kinderen van Isaak^{as} zodat de profetie:

وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ

...en aldus belonen Wij diegenen die goed doen (De Heilige Koran 6:85)

in zijn beide zonen mag worden vervuld. Vanuit de kinderen van Ismaël^{as} werden zulke perfecte en volmaakte leiders van Boodschappers geboren (mogen de zegeningen van Allah op hen rusten) dat werd verklaard:

كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ

U bent de beste onder de mensen (De Heilige Koran 3:111)

En van de kinderen van Isaak^{as}, zo'n *Nabi*, is de Beloofde Messias^{as} geboren, die een dienaar van Ahmad^{sa} is, maar daarnaast is hij ook een *Nabi*. Dus de belofte

وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِ النُّبُوَّةَ

.....Wij plaatsen *nubuwwat* te midden van zijn afstammelingen....
(De Heilige Koran 29:28)

is vervuld. (Supplement bij *Badr*, 26 januari 1911, p. 2)

Maulwi Muhammad Ahsan van Amroha schreef het volgende:

De heilige persoon “Mirza sahib” heeft die afgeleide *nubuwwat* verkregen, die aan diegenen is beloofd, die Allah en de Heilige Profeet^{sa} volgen. Zoals Allah, de Allerhoogste zegt:

وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَ الرَّسُولَ فَأُولَئِكَ مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ وَ الصِّدِّيقِينَ وَ الشُّهَدَاءِ وَ الصَّالِحِينَ

En diegene die Allah en deze Boodschapper zal gehoorzamen zal behoren tot hen waarop Allah Zijn zegeningen heeft nedergedaald, namelijk de Profeten, De waarheids-

lievenden, de Martelaren en de Rechtgeleiden. (De Heilige Koran 4:70)

Volgens dit vers kunnen zij die de belichaming zijn van deze belofte, *siddiq*, *shaheed* of *salihin* zijn. Maar zij kunnen ook *Anbiya* zijn; daarom wordt de Beloofde Messias^{as} *Nabiyullah* op veel plaatsen in de authentieke *ahadith* genoemd. (Voetnoot, *Risalah Attibyan fi Istehlalissibyan*, juli 1908)

Als secretaris van de *Bahishti Maqbarah*⁶ schreef Maulwi Muhammad Ahsan van Amroha:

De Beloofde Messias en de Mahdi^{as} kwam om de belofte te vervullen. Hij ontving bericht omtrent zijn plaats in het Paradijs. En deze begraafplaats werd de Beloofde Messias^{as} in een visioen twee jaar voor zijn overlijden getoond in overeenstemming met de *hadith*, die zegt: Geen *Nabi* overlijdt totdat hem door Allah zijn rustplaats in het paradijs is getoond. Daarom werd hij ondanks het feit, dat hij zijn laatste adem in Lahore uitblies, begraven op deze *Bahisti Maqbarah* in overeenstemming met de *hadith*: De dood van de reizigers is martelaarschap. (Getekend 27 juli 1908, registratiekantoor *Bahisti Maqbarah*)

⁶ Een begraafplaats opgericht door de Beloofde Messias^{as} in Qadian door een visioen.

Verklaringen onder ede van Maulwi Muhammad Ali in de rechtbank

In het bijzijn van de Beloofde Messias^{as} is Maulwi Muhammad Ali verschenen als een getuige op 13 mei 1904. Bij de ondervraging door Khwaja Kamal-ud-Din zei hij:

Eenieder die de waarheidslievendheid van een Profeet ontkent is een leugenaar. Mirza Sahib maakt er aanspraak op een *Nabi* te zijn. Zijn volgelingen geloven dat hij waarachtig is in deze aanspraak en zijn tegenstanders beschouwen hem als bedrieglijk. De Heilige Profeet^{sa} is waarachtig volgens de moslims en bedrieglijk volgens de christenen.

Op 16 juni 1904, in het bijzijn van de Beloofde Messias^{as}, zei Maulwi Muhammad Ali in zijn verweer gericht tegen de kritiek van Maulwi Karam Dien:

Mirza Sahib maakt er in zijn geschriften aanspraak op *nubuwwat*. De strekking van zijn aanspraak is “Ik ben een *Nabi*, maar ik heb geen nieuwe sharia gebracht”. Volgens de Heilige Koran is iemand, die een dergelijke eiser een leugenaar noemt, zelf een grote leugenaar. (Notulen rechtbank, p. 362)

Toespraak van Khwaja Kamal-ud-Din

Al-Hakam, 14 mei 1911 meldt het volgende:

Bhatalvi zegt in zijn verhandeling in de krant Paisa dat Khwaja Sahib heeft ontkend dat de Beloofde Messias^{as} een

Nabi of een *Rasūl* is. Maar Batalvi zal zich vernederd voelen wanneer hij verneemt dat in zijn eigen Batala, Khwaja Sahib duidelijk heeft verklaard dat: “in onze omgeving een *Nabi* en *Rasūl* is verschenen. Het is aan u om in hem te geloven, of niet.”

In het geval van Maulwi Karam Dien van Bhain (District Jehlum) hebben Khwaja Kamal-ud-din en Maulwi Mohammad Ali als gemachtigden de volgende opmerking geschreven onder de handtekening van de Beloofde Messias^{as}:

Volgens de moslimtheologie is er een andere visie in de zaak. Iemand die een persoon verloochent, die er aanspraak op maakt een profeet te zijn is een *kadhhdhāb* (een grote leugenaar) en dit is geaccepteerd door procesrechtelijk bewijs. Welnu, de klager wist heel goed dat de eerste beklagde aanspraak op deze positie maakte en, ondanks dat, verloochende hij de beschuldigde. Het gevolg is dat volgens godsdienstige terminologie de klager een *kadhhdhāb* was. (Notulen rechtbank Gurdaspur, pag 194)

Uitreksels uit Paigham-e-Sulh

Een Rasūl van God

Op 18 december 1913 schreef *Paigham-e-Sulh*:

Deze rampen vertellen dat een Boodschapper en onderkoning van de Heilige Profeet^{sa} in de wereld zal verschijnen om een gemeenschap voor te bereiden die de karakteristieken van de ware gelovigen heeft volgens de belofte dat:

وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ حَتَّى نَبْعَثَ رَسُولًا

En Wij straffen nooit totdat Wij een Boodschapper hebben gezonden. (De Heilige Koran 17:16)

Maar diegene die niet aanvaardt zal door krachtige aanvallen worden wakker geschud.

Rampen vinden plaats door het ontkennen van een Rasūl

Op 25 januari 1914 schreef *Paigham-e-Sulh*:

Hoe goed zou het zijn als de moslims diep zouden nadenken over:

وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ حَتَّىٰ نَبْعَثَ رَسُولًا

En Wij straffen nooit totdat Wij een Boodschapper hebben gezonden. (De Heilige Koran 17:16)

Daarbij zouden zij moeten proberen de *Rasūl* op te sporen want vanwege hun eigen ontkenningen verschijnen deze rampen zo dikwijls.

Groepsverklaring

Paigham-e-Sulh schreef op 7 september 1913:

Het is ons geloof dat wij ons onder de eerste toegewijden van de Beloofde Messias^{as} bevinden. Het was in onze aanwezigheid dat zijn vrome persoonlijkheid de wereld verliet. Het is ons geloof dat de Beloofde Messias^{as} en de verwachte Mahdi^{as} een ware *Rasūl* was. Hij verscheen om de mensheid te leiden in deze eeuw. Door alleen hem te volgen kan de wereld redding vinden. Wij spreken deze zaken overal openlijk uit en door de Genade van Allah kunnen wij dit geloof voor niemand verzaken.

Groepsgetuigenis van alle *Ahl-e-Paigham*⁷

Groepsverklaring van alle *Ahl-e-Paigham*:

Wij alle Ahmadies, die op één of andere wijze samenwerken met het nieuwsblad *Paigham-e-Sulh*, verklaren openlijk en nemen God, die de geheimen van de harten kent, als onze getuige dat het leugenachtig is om dergelijke onwaarheden over ons te verspreiden. Wij geloven dat de Beloofde Messias en de verwachte Mahdi^{as} een *Nabi, Rasûl* en de redder van deze eeuw was. Het is onze overtuiging dat de redding van de wereld rust op het aanvaarden van de Heilige Profeet^{sa} en zijn dienaar de Beloofde Messias^{as}. Wij geloven ook in zijn ware Khalifa, onze heer en leider Maulana Hazrat Maulwi Nooruddin, dat hij een recht-schapen leider is. Als na deze aankondiging iemand onwaarheden over ons verspreid, dan vertrouwen wij onze zaak aan Allah toe.

وَأَفْوضُ أَمْرِي إِلَى اللَّهِ. إِنَّ اللَّهَ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ

En ik vertrouw mijn zaak aan Allah toe, Waarlijk Allah ziet al zijn dienaren (40:45). (*Paigham-e-Sulh*, 16 oktober 1913)

Tenslotte presenteren wij een referentie die rijkelijk en doorslaggevend de aanvaarde leer van alle Ahmadies vaststelt.

Aanvaarde leer van alle Ahmadies

Sheikh Abdur Rahman Misri heeft geschreven:

⁷ *Ahl-e-Paigham* verwijst naar de Ahmadiyya Anjuman-e-Ishaat-e-Islam want hun orgaan is de *Paigham-e-Sulh*.

Ik ben een Ahmadi, die behoort tot het tijdvak van de Beloofde Messias^{as}. Ik nam de belofte van trouw in 1905. Ik geloof dat de Beloofde Messias^{as} een *Nabi* is op dezelfde wijze als ik geloof in alle andere Profeten en Boodschappers. Ik maakte geen verschil in de betekenis van *nubuwwat* toen-tertijd, noch maak ik dit nu. Ik was niet bekend met termen als *isti'āra* en *majāz*⁸. Later toen ik de betekenis van deze woorden zag in de boeken van de Beloofde Messias^{as} ging dit niet in tegen mijn geloof. Ik beschouw zijne heiligheid (moge vrede op hem rusten) nog steeds als een *Nabi*, die deze status heeft verkregen in volledige gehoorzaamheid aan de Heilige Profeet^{sa} en die zichzelf verliest in de gehoorzaamheid aan de Heilige Profeet^{sa}. Mijn geloof is gebaseerd op de redevoeringen en geschriften van de Ahmadiyya Moslim Gemeenschap. (Getekend Abdur Rahman, Hoofdmeester Madrassa Ahmadiyya, 24 augustus 1935)⁹

De opsomming van het geloof van de Ahmadiyya Anjuman-e-Ishaat-e-Islam over het profeetschap van de Beloofde Messias^{as} is precies hetzelfde als hetgeen wordt geloofd door de hoofdstroming van de Ahmadies, want zij hebben nimmer de hierboven aangehaalde verklaringen verworpen. De Ahmadiyya Moslim Gemeenschap gelooft ook dat de Beloofde Messias^{as} een spiegelbeeld en een dienaar van de Heilige Profeet^{sa} was en een geen wet-dragende Profeet binnen de *ummah* van de Heilige Profeet^{sa}.

En Allah is getuige van wat wij zeggen.

⁸ Termen uit het Soefisme die verwijzen naar het verwerven van een spirituele status door middel van symbolisme of reflectie.

⁹ Deze ondertekende verklaring van Misri Sahib is te vinden in de documenten van de Jamaat. Het werd herhaaldelijk gepubliceerd in *Al-Fazl* en *Al-Furqaan*.

Tweede Toespraak

Khilafat-e-Ahmadiyya en de Eed van Trouw aan Khilafat

Door:

Maulana Sheikh Mubarak Ahmad

Over de schrijver

Maulana Sheikh Mubarak Ahmad (1910-2001)

Geboren in het landelijke Multan, India (heden Pakistan) op 10 oktober 1910, had Maulana Sheikh Ahmad Mubarak Ahmad op 21-jarige leeftijd zijn leven toegewijd aan de dienst van Ahmadiyyat en Islam. Hij was een van de pioniers onder de missionarissen in Oost-Afrika, waar hij van 1934 tot 1962 heeft gewerkt. Van 1962 tot 1979 had hij verschillende belangrijke functies in het hoofdkwartier van de Ahmadiyya Moslim Gemeenschap. Van 1979 tot 1983 diende hij als de Imam van de London Mosque. In 1983 ging hij naar de Verenigde Staten waar hij in dienst was als Nationale Amir. Maulana Sheikh Mubarak Ahmad ging met pensioen in 1990, maar bleef actief in dienst van de Islam in diverse officiële en persoonlijke bekwaamheden. Hij vertaalde eveneens de Heilige Quran en een hadithboek (Riyadus salihin) in de Swahili taal. Als toegewijde heeft Maulana Sheikh Mubarak Ahmad de eer gehad om Islam en Ahmadiyyat in vier continenten te dienen – Azië, Afrika, Europa en Noord-Amerika. Hij was welsprekend, een uitstekende schrijver en een vaardige bestuurder.

Khilafat-e-Ahmadiyya en de Eed van Trouw aan Khilafat

- Gezegden van de Beloofde Messias^{as}
- Gezegden van Hazrat Khalifatul-Masih I^{ra}
- Gezegden tot aan het ontstaan van de tweede Khilafat en van degenen die buiten de eed van trouw staan

Zij die geen trouw hebben gezworen aan Khilafat-e-Ahmadiyya hebben als standpunt ingenomen dat er na de Beloofde Messias^{as} geen Khilafat zal zijn van een individu; maar dat hij de Anjuman heeft aangesteld als zijn Khalifa en hiermee een einde heeft gemaakt aan de Khilafat door een individu. Daartegenover geloven zij die trouw zweren aan Khilafat dat de instelling van Khilafat, die na de Heilige Profeet^{sa} ontstond, wederom door de Beloofde Messias^{as} is gevestigd.

Welke geloofspunt is correct en welke gemeenschap bevindt zich op het rechte pad? Om hier een antwoord op te krijgen moeten wij ons wenden tot de geschriften van de Beloofde Messias^{as}. Daarnaast moeten wij ook kijken naar de gezegdes van Hazrat Khalifatul-Masih I^{ra}, omdat zij die zich nu buiten de gelofte van Khilafat bevinden hem hadden geaccepteerd als de eerste Khalifa van de Beloofde Messias^{as}. Zij hadden verklaard dat zijn gezegdes heilig zijn net als die van de Beloofde Messias^{as}. Tot slot, de uitspraken, tot aan de tijd van de tweede Khilafat, van hen die niet de eed aflegden wijzen ook naar het rechte pad.

Gezegdes van de Beloofde Messias^{as}

Ik zal twee soorten gezegdes van de Beloofde Messias^{as} presenteren in dit verband: (1) gezegdes van algemene aard die beloftes bevatten over de permanente instelling van Khilafat onder de moslims na de Heilige Profeet^{sa} en (2) specifieke gezegdes die duidelijk uiteenzetten dat er Khilafat zal zijn na de Beloofde Messias^{as}.

GEZEGDES VAN ALGEMENE AARD

In zijn boek *Shahādatul-Qur'an* schrijft de Beloofde Messias^{as}:

Sommige mensen ontkennen de algemene toepassing van dit vers op alle moslims:

وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا
اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ

Allah heeft aan degenen onder u die geloven en goede werken verrichten beloofd, dat Hij hen voorzeker tot stedehouders op aarde zal stellen, zoals Hij degenen die voor hen waren tot stedehouders maakte... (De Heilige Koran 24:56)

Zij nemen genoeg dat met “onder u” alleen de metgezellen^{ra} worden bedoeld en dat Khilafat tot een einde kwam samen met hun; en dat dit tot op de Dag des Oordeels niet zal ontstaan onder de moslims. In andere woorden, verscheen Khilafat slechts als een droom of als een verbeelding voor een korte periode van dertig jaar; daarna trad de Islam een periode binnen van eeuwige ondergang. (*Ruhani Khazain*, vol. 6, p. 330)

Hij schrijft verder in hetzelfde boek:

Hoe kan ik beweren dat iemand na het zorgvuldig bestuderen van deze verzen niet volledig zal begrijpen dat Allah de Meest Verhevene een belofte heeft gemaakt van een eeuwige Khilafat voor de *ummah*? Als Khilafat niet permanent is wat is dan het belang van het trekken van parallellen met de Khulafa van het Mozaische volk? Als de rechtgeleide Khilafat beperkt was tot dertig jaar en daarna haar periode voor altijd gesloten is dan betekent dit dat Allah de Meest Verhevene niet heeft gewild dat de deuren van voorspoed openblijven voor de volgelingen van de Heilige Profeet^{sa}. (Ibid., p. 353)

In deze geschriften corrigeert de Beloofde Messias^{as} de standpunten van hen die geloven dat Khilafat beperkt was tot de metgezellen en daarna is beëindigd. In deze geschriften heeft hij heel duidelijk verteld dat het geciteerde vers een eeuwigdurende belofte bevat.

De voornaamste reden voor de vestiging van Khilafat vereist ook dat wij geloven in de algemene toepassing van het geciteerde vers. In hetzelfde boek, *Shahādatul-Qur'an*, schrijft de Beloofde Messias^{as}:

Omdat niemand voor eeuwig kan leven, heeft Allah, de Verhevene verordend dat de *Anbiya*, die de meest eerbare en beste mensen op aarde zijn, hun bestaan op aarde door middel van reflectie voortzetten. Voor dit doel heeft Allah Khilafat ingesteld, zodat de wereld op geen enkel moment onthouden blijft van de zegeningen van *nubuwwat*. Degene die dit tot dertig jaar beperkt, is dwaas en ziet het werkelijke doel van Khilafat over het hoofd en beseft niet dat God niet heeft voorbestemd dat Khilafat beperkt zou blijven tot

dertig jaren na de dood van de Heilige Profeet^{sa} en dat de wereld erna naar vernietiging zou gaan....(Ibid., 353-354)

SPECIFIEKE GEZEGDES

Na deze uitspraken van algemene toepassing zal ik nu uitspraken citeren die zonder enige twijfel bewijzen dat de ketting van Khilafat bestemd was intact te blijven na de Beloofde Messias^{as} en dat deze Khilafat persoonlijk zou zijn en dat zijn Khilafat volgens het patroon zal zijn van de rechtgeleide Khulafa die de Heilige Profeet^{sa} volgden.

In *Hamamatul-Bushra* heeft de Beloofde Messias^{as} een *hadith* van de Heilige Profeet^{sa} geciteerd en heeft geschreven: '*De Beloofde Messias^{as} of één van zijn Khulafa zal reizen naar Damascus*'. (Ruhani Khazain, vol. 7, p. 225)

Door dit te schrijven heeft de Beloofde Messias^{as} twee duidelijke uitspraken gedaan in het voordeel van Khilafat. Ten eerste, dat de Heilige Profeet^{sa} heeft voorspeld dat de Beloofde Messias^{as} opgevolgd zal worden door Khulafa; een van hen zal naar Damascus reizen. Ten tweede, heeft hij de toepassing van deze *hadith* op zichzelf geaccepteerd en heeft dus – vijftien jaar voor zijn overlijden – verklaard dat hij opgevolgd zal worden door vele Khulafa, een van hen zal ook naar Damascus reizen.

Kort voor zijn overlijden heeft de Beloofde Messias^{as} in *Al-Wasiyyat* geschreven. Daarin schrijft hij:

Hij laat hen het zaad ervan [de waarheid] zaaien, maar laat het niet tot volledige rijpheid komen door hun handen. Hij laat hen eerder sterven op zulk een gelegenheid die schijnbaar een soort van mislukking aankondigt en hiermee de vijanden voorziet van een gelegenheid om de Profeten^{as} uit te lachen, te bespotten, te beschimpen en te bekritisieren. En nadat zij genoeg hebben van bespottings en verwijt, openbaart God nog een dimensie van Zijn Macht en schept zulke middelen waardoor de doelstellingen, die tot op zekere hoogte onvolledig waren gebleven, ten volle worden verwezenlijkt. Dus manifesteert Hij twee soorten van Macht. (1) Ten eerste laat Hij Zijn Hand van Macht zien door de handen van de Profeten^{as} zelf. (2) Ten tweede, wanneer er met de dood van een Profeet^{sa} moeilijkheden en problemen ontstaan en de vijand zich sterker voelt en denkt dat de zaken in verwarring zijn en ervan overtuigd is dat de *Djama'at* niet meer blijft bestaan, en zelfs leden van de *Djama'at* zich ook in een lastig parket bevinden en hun ruggen gebroken zijn, en sommigen van de ongelukkigen wegen kiezen die leiden tot afvalligheid, dan laat God voor de tweede keer Zijn Ontzaglijke Macht zien en draagt Hij zorg voor de geschokte *Djama'at*. Dus hij die tot aan het eind standvastig blijft, aanschouwt dit wonder van God. Dit is wat er gebeurde in de tijd van Hazrat Abu Bakr Siddiq^{ra}, toen het overlijden van de Heilige Profeet^{sa} ongelegen leek en menig onwetende Bedoeïen afvallig werd. De metgezellen van de Heilige Profeet^{sa}, die eveneens met droefheid waren geslagen, werden als degenen die hun verstand verliezen. Toen deed God, de Almachtige Abu Bakr Siddiq^{ra} opstaan en toonde voor de tweede keer de manifestatie van Zijn Macht en redde de Islam, juist toen deze op het punt stond te vallen, en vervulde de belofte die

nauwkeurig beschreven staat in het vers: وَلَيُمْكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَى لَهُمْ وَ لَيُبَدِّلَنَّهُمْ مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا, dat wil zeggen, na de vrees zullen Wij hen opnieuw stevig vestigen¹⁰. (*Al-Wasiyyat*, Nederlandse uitgave, p. 5-6 & *Ruhani Khazain*, vol. 20, p. 304-305)

De Beloofde Messias^{as} vervolgt:

Dus, lieve vrienden, aangezien het sinds mensenheugenis de *Sunnatullah*¹¹ is dat God de Almachtige twee Manifestaties laat zien, zodat de twee valse vreugden van de vijanden tot een einde worden gebracht, is het nu niet mogelijk dat God afstand doet van zijn oude *Sunnah*. Treur dus niet over hetgeen ik u heb gezegd, noch moeten uw harten bedroefd zijn. Want het is voor u essentieel dat u ook de Tweede Manifestatie aanschouwt, en de komst ervan is beter voor u omdat deze eeuwigdurend is, en de continuïteit ervan zal niet eindigen tot aan de Dag des Oordeels. En de Tweede Manifestatie kan niet komen tenzij ik vertrek. Maar als ik vertrek, zal God u die Tweede Manifestatie sturen die altijd bij u zal blijven zoals door God is beloofd in *Barahin-e-Ahmadiyya*¹². (*Al-Wasiyyat*, Nederlandse uitgave, p. 7)

Uit deze geschriften van de Beloofde Messias^{as} kunnen vele conclusies worden getrokken.

¹⁰ De volledige betekenis van het vers is: “En dat Hij de godsdienst die Hij voor hen heeft gekozen zeker zal vestigen en dat Hij hen na hun vrees, vrede en veiligheid zal geven.” (De Heilige Koran 24:56)

¹¹ Praktijk, Weg, Wet, van God.

¹² Het eerste boek van de Beloofde Messias^{as}, gepubliceerd in vier delen in 1880, 1882 en 1884.

(1) De tweede manifestatie verwijst naar de Khulafa, omdat de Beloofde Messias^{as} schrijft: “Toen deed God, de Almachtige Abu Bakr Siddiq^{ra} opstaan en toonde voor de tweede keer de manifestatie van Zijn Macht.” Door het aanhalen van het voorbeeld van Hazrat Abu Bakr^{ra} heeft de Beloofde Messias^{as} duidelijk gemaakt dat de tweede manifestatie Khilafat betekent.

(2) De Beloofde Messias^{as} beperkt de toepassing van het vers aangaande Khilfat¹³ in de Heilige Koran niet alleen tot hen die direct door God worden gekozen. Integendeel, hij beschouwt het vers van algemene toepassing en beschouwt het als de type Khilafat als die aan Hazrat Abu Bakr^{ra} werd gegeven. Aldus, de ketting van Khulafa, die begon met Hazrat Abu Bakr^{ra} – is een manifestatie van de belofte gemaakt door Allah de Meest Verhevene in dit vers.

(3) Hieruit kan ook de conclusie worden getrokken, dat het is voorbestemd dat de gelovigen geconfronteerd worden met beproevingen en tegenslagen na het overlijden van de Profeten. Deze beproevingen werden dankzij Khulafa afgeweerd. Deze oude traditie zal ook in de Ahmadiyya Moslim Gemeenschap worden vervuld. Zoals de Beloofde Messias^{as} schrijft: “...is het nu niet mogelijk dat God afstand doet van zijn oude *Sunnah*”. Dat is: de Jamaat (gemeenschap) was voorbestemd om zware tegenslagen te ondergaan na het overlijden van de Beloofde Messias^{as}. Een situatie van angst zou ontstaan, maar het zou veranderd worden in een situatie van vrede overeenkomstig de eeuwigdurende handelwijze van God. Het is een feit dat de Jamaat (gemeenschap) menige beproevingen heeft door-

¹³ De Heilige Koran 24:56; ook wel Ayat-e-Istikhlaaf.

staan en Allah de Allerhoogste beschermde de Jamaat (gemeenschap) dankzij de Khulafa. Aldus ging de eeuwige handelwijze van God in vervulling.

(4) Deze geschriften laten ook zien dat de tweede manifestatie zich zal voortzetten. Tot aan de Dag des Oordeels blijven Khulafa in de Ahmadiyya Moslim Gemeenschap verschijnen. De organisatie van de gemeenschap zal kracht op kracht blijven winnen en het zal zo stevig worden gevestigd dat Khilafat tot aan de Dag des Oordeels zal blijven bestaan. Zoals de Beloofde Messias schrijft, “.....deze eeuwigdurend is, en de continuïteit ervan zal niet eindigen tot aan de Dag des Oordeels.”

(5) De tweede manifestatie zou na het overlijden van de Beloofde Messias^{as} verschijnen. De tweede manifestatie zou komen nadat hij is heengegaan, zoals hij schrijft “En de Tweede Manifestatie kan niet komen tenzij ik vertrek.”

De Anjuman¹⁴ werd tijdens het leven van de Beloofde Messias^{as} opgericht, maar de Beloofde Messias^{as} schrijft dat de tweede manifestatie “niet kan komen tenzij ik vertrek.” Zoals ik eerder heb vermeld heeft de tweede manifestatie betrekking op Khilafat. De vraag over opvolgers komt niet op zolang het hoofd aanwezig is en daarom schrijft de Beloofde Messias^{as} dat “De Tweede Manifestatie kan niet komen tenzij ik vertrek.” Met andere woorden, het systeem van Khilafat zou na zijn overlijden worden gevestigd, zoals het werd gevestigd na de Heilige Profeet^{sa}.

¹⁴ Met Anjuman wordt verwezen naar Sadr Anjuman Ahmadiyya.

Al deze conclusies die voortvloeien uit het geschrift *Al-Wasiyyat*, laten zien dat het systeem van Khilafat voor eeuwig zou worden gevestigd na de Beloofde Messias^{as} en het zou altijd Khilafat blijven in de vorm van een persoon.

In de Groene Aankondiging (*Sabz Ishtihar*) schrijft de Beloofde Messias^{as}:

De tweede wijze van het sturen van genade is het sturen van Boodschappers en Profeten, goddelijk geïnspireerde geleerden, *auliya* en *khulafa*, zodat de mensen naar het rechte pad geleid mogen worden door hun leiderschap en leiding en verlossing ontvangen door hen te volgen. Dus besloot Allah de Allerhoogste dat de nakomelingen van deze nederige beide vormen manifesteren. (*Ruhani Khazain*, vol. 2, p. 462, voetnoot)

Anderhalve maand voor zijn overlijden hield de Beloofde Messias^{as} een toespraak waarin hij zei:

De Soefies hebben gezegd dat de persoon die als eerste Khalifa is na een *Sheikh*, *Rasūl* of *Nabi*, de eerste is die door God geïnspireerd is om de waarheid te ontvangen. De dood van een *Rasūl* is als een zware aardbeving en is een tijd van groot gevaar. Maar Allah de Almachtige voorziet in geruststelling door een Khalifa; en deze Khalifa versterkt en doet het doel van de komst van de overledene herleven. Waarom wees de Heilige Profeet^{sa} geen Khalifa aan om hem op te volgen? Dit was omdat hij heel goed wist dat de Almachtige Allah Zelf een Khalifa zou aanwijzen.

De Beloofde Messias^{as} zegt verder:

In een openbaring heeft Allah de Allerhoogste mij aangesproken als *Sheikh*: “U bent de *Sheikh*, de Messias, wiens tijd niet verspild zal worden.” (*Al-Hakam*, 14 april 1905).

Dit bewijst eveneens dat er na de Beloofde Messias^{as} Khulafa zouden zijn.

In *Paigam-e-Sulh*¹⁵ schrijft de Beloofde Messias^{as}:

Zij die buiten mijn Gemeenschap staan, zijn allen verdeeld in hun handelingen en gedachten. Zij volgen geen leider aan wie zij gehoorzaamheid verplicht zijn. (*Ruhani Khazain*, vol. 23, p. 455)

Het is duidelijk dat de leider aan wie iedereen gehoorzaamheid verplicht is na de *Nabi*, een Khalifa is. Daarom was het belangrijk dat het systeem van Khilafat in de Jamaat (gemeenschap) gevestigd zou worden, zodat het niet zou terugvallen in de situatie van verdeeldheid in aard en gedachten.

Eveneens in *Paigam-e-Sulh* waarin de Beloofde Messias^{as} de Hindoes uitnodigt tot een eed van vrede en met betrekking tot de schending van deze eed schrijft:

Ze zouden een aanzienlijke boete moeten betalen, niet minder dan 300.000 rupees, aan de leider van de Ahmadiyya Jamaat (gemeenschap).

¹⁵ Laatste boek die de Beloofde Messias^{as} heeft geschreven.

Dit laat ook zien dat het essentieel is dat een leider en een Imam aan wie alle leden gehoorzaamheid verplicht zijn, altijd in de gemeenschap aanwezig moet zijn, anders zou de eed zonder betekenis zijn.

Deze gezegdes van de Beloofde Messias^{as} bewijzen duidelijk dat het systeem van Khilafat bestemd is om verder te gaan na de Beloofde Messias^{as} en het zou de rechtvaardige Khilafat zijn in de vorm van individuen. Parlementen en samenlevingen zijn nooit als Khulafa gevestigd noch zullen zij dit in de toekomst zijn.

Gezegden van Hazrat Khalifatul-Masih I^{ra}

Hazrat Maulana Hakim Nooruddin^{ra} werd tot het ambt van Khilafat benoemd op 27 mei 1908. Vanaf dat moment tot aan zijn overlijden legde hij het belang en toewijding voor Khilafat uit in diverse toespraken en preken.

Na het overlijden van de Beloofde Messias^{as} werd hij door veel leiders van de gemeenschap benaderd om het leiderschap over te nemen en de eed van trouw te aanvaarden. Hieronder bevonden zich Khwaja Kamal-ud-Din, Maulwi Muhammad Ali en veel van hun vrienden. Het antwoord dat hij hen gaf is de moeite waard om te noteren:

(1) Als u erop staat om het verdrag met mij te sluiten houdt dan in gedachten dat *bai'at* betekent verkocht te worden. Bij een gelegenheid wees Hazrat Sahib [de Beloofde Messias^{as}] mij erop om de gedachte aan mijn thuis uit mijn hoofd te zetten. Hierna raakten mijn volledige eergevoel en mijn gedachten aan hem gehecht en ik

heb nooit meer aan mijn thuis gedacht. *Bai'at* is dus een moeilijke zaak. Een persoon die *bai'at* doet geeft al zijn vrijheden en eerzuchtige verlangens op...

Zijn toespraak afsluitend zei hij: “Onthoud dat alle goedheid uit eenheid voortkomt. Een Jamaat (gemeenschap) die geen leider heeft is dood.” (*Badr*, 2 juni 1908)

(2) Na het aannemen van het ambt van Khilafat zegt hij:

Nu ben ik uw Khalifa. Als iemand zou zeggen dat de naam Nooruddin niet wordt genoemd in *Al-Wasiyyat* door Hazrat Sahib [de Belofde Messias^{as}], zou ik dit weerleggen: noch worden de namen Adam^{as} en Abu Bakr^{ra} in vroegere voorspellingen genoemd. De hele Jamaat heeft mij aanvaard als Khalifa in eenstemmigheid. Iemand die tegen deze eenstemmigheid ingaat zet zichzelf tegenover God. Luister met aandacht, dat wanneer u in strijd met het verdrag handelt, zullen uw harten gevuld worden met huichelarij. (*Badr*, 2 juni 1908)

(3) Dan zegt hij opnieuw:

Ik herinner u weer eraan dat de Heilige Koran duidelijk uiteenzet dat het Allah is die de Khulafa aanstelt. Onthoud dat Adam door God tot khalifa werd gemaakt, Die zegt:

إِنِّي جَاعِلٌ فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً

Ik wil een stedehouder (Khalifa) op aarde plaatsen (Koran 2:31)

Wat voor goeds bereikten de engelen door er bezwaar tegen te maken? U kunt het in de Heilige Koran vinden en zien

dat zij zich ter aarde moesten werpen ter wille van Adam^{as}. Als iemand zich verzet tegen mijn Khilafat, zelfs al is hij een engel, zou ik antwoorden: het is beter voor u om u te onderwerpen aan de Khilafat van Adam^{as}. Als hij *Iblis* (Satan) wordt door te handelen met ongehoorzaamheid en trots moet hij zich afvragen: welk voordeel had *Iblis* getrokken uit zijn tegenwerping? Ik herhaal, als iemand mijn Khilafat tegenwerpt en zo'n verwerper is een engel, kan hij naar zijn ware aard worden teruggebracht door zich te onderwerpen aan Adam^{as}. (*Badr*, 4 juli 1912).

(4) Dezelfde toespraak vervolgend, zegt hij:

Khilafat is geen lichte zaak. U kunt er geen voordeel uit halen door tegen deze vraag in te gaan. Niemand zal iemand van u Khalifa maken, noch kan er iemand zijn tijdens mijn leven. Als ik overlijd zal het alleen diegene zijn van wie God wil dat hij Khalifa zal worden....

U bent een verdrag met mij aangegaan. U mag de vraag van Khalifa niet stellen. God heeft mij als Khalifa aangesteld en niemand van u kan mij aan de kant zetten, noch heeft iemand de kracht om mij aan de kant te zetten.

Als iemand van u in zijn gedrag volhardt, onthoud dan dat ik diegenen bij mij heb die zoals "Khalid bin Walid" hen zullen straffen als rebellen. (*Badr*, 4 juli 1912)

(5) Bij een andere gelegenheid zei hij:

Ik verklaar in de naam van Allah, dat Allah mij als Khalifa heeft aangewezen net zoals hij Adam^{as}, Abu Bakr^{ra} en Umar^{ra} als Khulafa had aangewezen. (*Ibid.*)

6) Één van zijn aanmaningen is:

Als ik tot Khalifa ben gemaakt dan is dit Gods handeling overeenkomstig Zijn plan. Het is waar dat Hij mij Khalifa heeft gemaakt voor uw bestwil. Geen enkele macht kan een Khalifa aan de kant zetten die door God is aangewezen. Niemand van u heeft de macht of de kracht om mij aan de kant te zetten. Als de Almachtige God mij aan de kant wil zetten zal Hij mij doen overlijden. U moet deze zaak aan God overlaten.....De persoon die zegt dat hij mij Khalifa heeft gemaakt spreekt een leugen. (*Al-Hakam*, 21 Januari 1914)

7) Opnieuw zegt hij:

Als iemand zegt dat de Anjuman mij tot Khalifa heeft gemaakt dan uit hij een leugen. Deze manier van denken is verderfelijk en moet vermeden worden. Luister nogmaals, geen mens of Anjuman heeft mij Khalifa gemaakt noch acht ik enige Anjuman in staat om mij tot Khalifa te maken, noch hecht ik in dit verband enige waarde aan de actie van welke Anjuman dan ook. Als de Anjuman mij mocht verlaten, dan zou ik geen enkele waarde aan deze actie hechten. Niemand heeft de macht om mij uit het ambt van Khilafat te ontzetten. (*Badr*, 4 Juli 1912)

(8) Er is nog een gewichtige verklaring van Hazrat Khalifatul-Masih I^{ra}, waarin de eed van trouw aan Khilafat en het trouw blijven aan Khilafat wordt uiteengezet.

Iemand schreef naar Khalifatul-Masih I^{ra}: is het verplicht om bij u de eed af te leggen? Hij zei: datgene wat bevolen is voor de originele eed is op dezelfde wijze van toepassing op

de branche. De Metgezellen^{ra} van de Heilige Profeet^{sa} achten het verplicht om de eed van trouw aan Khilafat af te leggen voordat zij het lichaam van de Heilige Profeet^{sa} gingen begraven. (*Badr*, 3 maart 1911, pag. 9)

Dit maakt duidelijk dat het afleggen van de eed van trouw bij iedere Khalifa verplicht is. De voorafgaande verklaringen maken duidelijk dat Allah degene die Hij wil als Khalifa aanwijst. Na de Beloofde Messias^{as}, zal Allah degene die Hij wil aanwijzen. Gehoorzaamheid aan alle Khulafa zal verplicht zijn zoals de gehoorzaamheid aan alle rechtgeleide Khulafa verplicht was na het overlijden van de Heilige Profeet^{sa}. Hazrat Khalifatul-Masih I^{ra} beschouwde zichzelf als een rechtgeleide Khalifa net als Hazrat Abu Bakr^{ra}, Hazrat Umar^{ra} en de overige Khulafa.

(9) Een andere verklaring van hem is ook waard om genoteerd te worden.

Een punt die ik wil maken is waard om te onthouden. Ondanks bedachtzame pogingen, kan ik het niet weerstaan om dit te zeggen. Ik heb opgemerkt dat Hazrat Khwaja Suleiman (moge de genade van Allah met hem zijn), uiterst toegewijd was aan de Heilige Koran. Hij diende als Khalifa voor achtenzeventig jaar en hij werd benoemd toen hij twee en twintig was. Onthoud deze zaak, ik heb het om een bijzondere reden vermeld en alleen in uw belang. (*Badr*, 27 juli 1910)

(10) Toen hij in 1911 ziek werd, schreef hij een testament en overhandigde dit aan één van zijn leerlingen. Hij schreef:

Khalifa: Mahmud

Na zijn herstel verscheurde hij dit document dat verzegeld was.

(11) Op 4 maart 1914 voelde Hazrat Khalifatul-Masih I^{ra}, zich heel zwak. Hij vroeg om een pen en inkt en schreef het volgende testament voor zijn opvolger:

Mijn opvolger moet oprecht, populair, geschoold en van goed gedrag zijn. Hij moet verdraagzaamheid voor ouderen en nieuwe vrienden van de Beloofde Messias^{as} in acht nemen. Ik ben hen allen welgezind geweest en zo behoort hij dat ook te zijn. De voordrachten van de Heilige Koran en *Hadith* dienen voortgezet te worden.

Groeten van vrede.

(*Al-Hakam*, 7 maart 1914, pag. 5)

Hij schreef dit testament tijdens zijn laatste ziekte en vroeg aan Maulwi Muhammad Ali om het drie keer te lezen en verzocht hem dit te bevestigen. Het testament dat hij achterliet met betrekking tot zijn opvolger laat duidelijk zien dat Hazrat Khalifatul-Masih I^{ra} geloofde in Khilafat van een individu en geloofde dat dit de enige weg is om de tradities die voortgezet werden door de rechtgeleide Khulafa te behouden; hij adviseerde om dezelfde weg te aanvaarden na zijn overlijden.

Gezegden – tot aan de tweede Khilafat – van degenen die niet deelnamen aan de eed van Khilafat

(1) Hazrat Maulwi Sayyed Sarwar Shah (moge Allah verheugd met hem zijn) vertelt dat:

Op 27 mei 1908, na het overlijden van de Beloofde Messias^{as} arriveerden Khwaja Kamal-ud-Din, Mirza Yaqub Baig en Dr. Sayyed Muhammad Husain Shah, vanuit Lahore in Qadian. Khwaja Kamal-ud-Din hield een ontroerende toespraak inhoudende: een Oproeper kwam van Allah, die de mensen opriep tot Allah. We hebben zijn oproep beantwoord en ons verzameld rondom hem. Nu is hij teruggekeerd naar zijn God en heeft ons achtergelaten. De vraag is: wat moeten we nu doen?

Sheikh Rahmatullah stond op en zei de woorden met de inhoud: op mijn weg naar Qadian zei ik alsmaar en ik herhaal wat ik eerder heb gezegd: Geef leiderschap aan de oude man (d.i. Hazrat Maulwi Nooruddin^{ra}). Zonder deze (leiderschap) kan de Jamaat (gemeenschap) niet verenigd blijven. Iedereen was het eens met hem en niemand verwierp het.

(2) Een petitie werd overhandigd aan Hazrat Maulana Nooruddin^{ra} met daarop de handtekeningen van verschillende leden van de Jamaat evenals die van Sheikh Rahmatullah, Dr. Sayyed Muhammad Husain Shah, Maulwi Muhammad Ali, Khwaja Kamal-ud-Din en Dr. Mirza Yaqub Baig. Het verklaarde:

Overeenkomstig de instructies van de Beloofde Messias^{as}, zoals vastgelegd in *Al-Wasiyyat*, zijn wij, de Ahmadies van wie de handtekeningen onderin vermeld zijn, met een oprecht hart er volledig tevreden over dat de eerste vanuit de immigranten, Hazrat Maulwi Nooruddin^{ra}, die over meer kennis beschikt en rechtvaardiger is dan ons allen, en de meest oprechte en oudste vriend van onze heilige leider waarvan hij heeft bepaald om tot een voorbeeld te zijn voor ons allen, zoals in zijn couplet:

چہ خوش بُودے اگر ہر یک ز اُمت نُور دیں بُودے
ہمیں بُودے اگر ہر دل پر از نُور یقیں بُودے

Hoe gelukkig zou het zijn als iedereen van de Gemeenschap Nooruddin zou zijn.

Zo zal het zijn als iedereen gevuld zal zijn met het licht van geloof.

Het is daarom verplicht, in de naam van Ahmad^{as}, dat alle Ahmadies die nu Ahmadi zijn en degenen die later toetreden, de eed afleggen. De gezegden van Hazrat Maulwi Sahib^{ra} dragen dezelfde waarde als de gezegden van de Beloofde Messias^{as}. (*Badr*, 2 juni 1908)

(3) Na het overlijden van de Beloofde Messias^{as} aanvaardde de hele Jamaat Hazrat Maulana Nooruddin^{ra} als Khalifa en legden de eed van trouw af. Khwaja Kamal-ud-Din in zijn functie van secretaris van Sadr Anjuman Ahmadiyya, maakte namens alle leden van de Anjuman de volgende aankondiging:

Voordat het Janaza gebed van de Beloofde Messias^{as} werd verricht, in overeenstemming met *Al-Wasiyyat* van de Beloofde Messias^{as}, en in overleg met de leiders van Sadr Anjuman Ahmadiyya, de familie van de Beloofde Messias^{as} en met toestemming van de Moeder der Gelovigen, heeft de gehele Jamaat ongeveer 1200 tellende, de eed afgelegd op de hand van de meest geëerde, pelgrim van de Heilige Steden, de gerespecteerde Hakim Nooruddin^{ra}.

De volgende gerespecteerde personen waren bij deze gelegenheid onder de aanwezigen:

Hazrat Maulana Sayyed Muhammad Ahsan, Sahibzada Mirza Bashirruddin Mahmud Ahmad, Nawab Muhammad Ali, Sheikh Rahmatullah, Maulwi Muhammad Ali, Dr. Mirza Yaqub Baig, Dr. Sayyed Muhammad Husain Shah, Khalifah Rashidud-Din en de meest nederige Khwaja Kamal-ud-Din.

In deze verklaring zei Khwaja Kamal-ud-Din vervolgens:

Alle aanwezigen, van wie de namen hierboven zijn vermeld, hebben hem met eenstemmigheid als Khalifa aanvaard.

Deze brief is ter informatie van alle leden van de Jamaat. Bij het ontvangen van deze boodschap dienen alle leden persoonlijk of per brief een eed van trouw af te leggen bij Hazrat Hakimul-Ummat, Khalifa van de Messias en Mahdi. (*Al-Hakam* en *Badr*, 2 juni 1908)

(4) Aan het einde van 1913 werd de volgende aankondiging gedaan, ondertekend door Maulwi Muhammad Ali, Maulwi Sadr Din en Sayyed Muhammad Husain Shah:

De gehele Jamaat is zijn volgeling (d.i. Hazrat Khalifatul-Masih I^{ra}) en alle leden van de Uitvoerende Commissie [van Sadr Anjuman Ahmadiyya] hebben onder hem een eed van trouw afgelegd en zijn hem zeer gehoorzaam. (*Paigham-e-Sulh*, 4 december 1913)

(5) Er werd door deze leiders eveneens verklaard dat:

De eed van trouw is op geen enkele wijze in strijd met *Al-Wasiyyat*; het is juist volledig in overeenstemming. (*Paigham-e-Sulh*, 19 april 1914)

(6) Een aantal dagen na het overlijden van de Beloofde Messias^{as}, op 21 juni 1908, gaf Maulwi Muhammad Ali een toespraak in Lahore waarin hij zei:

Wanneer in de authentieke boeken van deze mensen Hazrat Abu Bakr^{ra} wordt beschouwd als de opvolger van de Heilige Profeet^{sa} en er wordt duidelijk toegegeven dat de moord op Musailma in de aanwezigheid van Hazrat Abu Bakr^{ra} gelijk staat aan zijn moord in de aanwezigheid van de Heilige Profeet^{sa}, en ook dat het verkrijgen van de rijkdommen van de Romeinse en Perzische keizers door Hazrat Umar^{ra} gelijk staat aan de overwinning van de Heilige Profeet^{sa} over deze keizerrijken, waarom wachten ze dan niet totdat enkele van de voorspellingen van de Beloofde Messias^{as} vervuld worden door zijn opvolgers, oprechte volgelingen of nageslacht? (*Al-Hakam*, 18 juli 1908, p. 42)

(7) In december 1914, hield Khwaja Kamal-ud-Din een toespraak over “De redenen voor interne tegenstellingen binnen de Ahmadiyya Gemeenschap”; waarin hij zegt:

Toen ik mijn eed van trouw aflegde, verklaarde ik dat ik hem zou gehoorzamen en **ook de toekomstige Khulafa zou gehoorzamen**. (Reasons for the Internal Controversy in Ahmadiyya Community, p. 70)

Uit al deze verklaringen van degenen die geen eed van trouw aflegden aan de tweede Khilafat wordt duidelijk dat:

- Zij waren het overeens dat de Jamaat niet gevestigd kan blijven zonder Khilafat.
- Zij begrepen uit de geschriften van de Beloofde Messias^{as} in *Al-Wasiyyat* dat er een Khalifa moest zijn.
- Hazrat Khalifatul-Masih I^{ra} was een oprechte Imam aan wie gehoorzaamheid verplicht was en zijn gezegden stonden gelijk aan de gezegden van de Beloofde Messias^{as}. Zij geloofden in de komst van toekomstige Khulafa na Hazrat Khalitaful-Masih I^{ra}.
- Zij geloofden dat er nog veel voorspellingen vervuld gaan worden door toekomstige Khulafa.
- Alle leiders adviseerden aan alle leden van de gemeenschap – oude of nieuwe – om de eed van trouw af te leggen.

Derde Toespraak

Standpunt van de Ahmadiyya Anjuman-e-Ishaat-e-Islam
Na 13 maart, 1914 over:

Nubuwwat en Khilafat in de
Ahmadiyya Moslim Gemeenschap

Door:
Sayyed Mir Mahmud Ahmad Nasir

Over de schrijver

Sayyed Mir Mahmud Ahmad Nasir

Sayyed Mir Mahmud Ahmad Nasir werd geboren in 1929 te Qadian in een nobele familie. Zijn vader was Hazrat Mir Muhammad Ishaq^{ra}, de jongere broer van Hazrat Amma Jaan^{ra}. Hij stelde zijn leven in dienst van Islam-Ahmadiyyat en studeerde aan de Jamia Ahmadiyya. Sayyed Mir Mahmud Ahmad Nasir was in dienst als hoofdmissionaris in de Verenigde Staten. Hij vertegenwoordigde de Ahmadiyya Moslim Gemeenschap tijdens de United Nations Conferentie van Wereldreligies. Zijn thesis over de uitnodiging van de Heilige Koran om tot één principe bijeen te komen; om de Ene God te aanbidden, werd met veel waardering ontvangen. Hij werkte ook als hoofdmissionaris in Spanje van 1982 tot 1983; en keerde daarna terug naar het internationale hoofdkwartier van de Ahmadiyya Moslim Gemeenschap. Hij heeft de gemeenschap in verschillende functies gediend, ook als hoofd van Jamia Ahmadiyya Rabwah.

Standpunt van de Ahmadiyya Anjuman-e-Ishaat-e-Islam
Na 13 maart, 1914 over:

Nubuwwat en Khilafat in de Ahmadiyya Moslim Gemeenschap

Eerste standpunt van de Ahmadiyya Anjuman-e-Ishaat-e-Islam¹⁶

Na het overlijden van Hazrat Khalifatul-Masih I^{ra} op 13 maart 1914, probeerde de Ahmadiyya Anjuman-e-Ishaat-Islam veranderingen aan te brengen in de geloofspunten en doctrines van de Ahmadiyya Moslim Gemeenschap in een poging om het instituut van Khilafat in de Jamaat op te heffen. Om de verkiezing van een Khalifa te blokkeren aan wie iedereen de belofte van trouw zou afleggen, werd het idee naar voren gebracht dat het verrichten van *bai'at* op zijn hand niet verplicht zou zijn, alleen nieuwe Ahmadies die zich bij de Jamaat voegden zouden de eed van trouw afleggen. Op 15 maart 1914 werd een essay, geschreven door Maulwi Muhammad Ali gedrukt met de titel **Een Belangrijke Aankondiging**. Hij schreef:

Het tweede punt waarop ik de aandacht van de vrienden wil vestigen is dat er geen bevel of testament is uitgegeven door de Beloofde Messias^{as} waarin wordt vereist dat degenen die zich bij de Jamaat hebben gevoegd door de eed

¹⁶ De spreker heeft het woord '*Ahl-e-Paigham*' gebruikt; voor het gemak van de lezers schrijven wij het woord 'Anjuman-e-Ishaat-e-Islam'.

van trouw af te leggen aan de Beloofde Messias^{as}, een eed zouden afleggen op de hand van iemand anders.

Deze verklaring van Maulwi Sahib was in strijd met zijn eigen geloof. Na het overlijden van de Beloofde Messias^{as} beschouwde de hele Jamaat het als een plicht om de eed van trouw af te leggen op de hand van Hazrat Khalifatul-Masih I^{ra}. Maulwi Muhammad Ali gaf een nieuwe interpretatie van het volgende besluit:

Ik heb een standvastig geloof in Allah, dat deze heilige persoon, Maulwi Nooruddin, aan wie de titel van Khalifatul-Masih werd geschonken en dat hij alleen die titel waardig is in de zuivere betekenis, aan ons door Allah werd verleend om onze spirituele behoeften te vervullen. Dit is de heilige, onbaatzuchtige persoon met volledig vertrouwen in Allah die door niemand geëvenaard kan worden. Er is niemand in onze Jamaat van zijn spirituele status, kennis en begrip. Als Allah het wil kan hij duizenden van zulke mensen kunnen creëren, maar ik spreek alleen over datgene wat nu bestaat. Zijn waarnemingen zijn zo uitstekend dat we allemaal onze hoofden zouden moeten buigen voor hem zelfs als we geen eed van trouw hadden afgelegd. Maar voor de kracht van de Jamaat heeft Allah ons allen geïnspireerd om een spirituele verbintenis te ontwikkelen met deze heilige, onbaatzuchtige persoon die onder ons aanwezig is bij het overlijden van de Beloofde Messias^{as}. Zijn verkiezing werd niet alleen door 40 (leden) gekozen, alle hoofden van de Jamaat bogen voor hem. Ongeveer vijftienhonderd leden legden op hetzelfde moment de eed af – geen enkele persoon, man of vrouw, hield zich afzijdig van de eed. (*Paigham-e-Sulh*, 15 maart 1914)

Het is duidelijk dat deze interpretatie, in plaats van het te ondersteunen, feitelijk tegenstrijdig is met de positie die door de Ahmadiyya Anjuman-e-Ishaat-e-Islam werd ingenomen, omdat dit aantoonde dat het eerste punt van volledige overeenstemming over de benoeming van één persoon als Khalifa ging, aan wie iedereen zich zou onderwerpen. Dit was volledig overeenkomstig de wil van Allah. Ongeveer na een maand kwam de Ahmadiyya Anjuman-e-Ishaat-e-Islam met een nieuwe versie van hun interpretatie. In een lange essay getiteld 'Open brief aan Maulwi Sher Ali' schrijft *Paigham-e-Sulh*:

Voor de zaak van God, vermijd blindelings volgen. Wanneer we zeggen dat Hazrat Maulana Nooruddin^{ra} *Al-Wasiyyat* niet heeft gevolgd of dat de Jamaat een fout heeft gemaakt, doet dit geen enkele afbreuk aan zijn heiligheid. Menselijke wezens begaan zulke fouten. De Jamaat of geachte Maulana Sahib deden dit niet met opzet. (*Paigham-e-Sulh*, 22 april 1914)

Beide interpretaties tonen aan dat wanneer iemand de waarheid verzaakt, hij uitglijdt en geen vaste voet aan de grond krijgt. Op 15 maart werd vermeld dat de verkiezing van Hazrat Khalifatul-Masih I^{ra} volgens Goddelijke wil was en dat zijn persoon hetzelfde was als de persoon van de Beloofde Messias^{as}. Echter op 22 April aarzelt hij niet om te vermelden dat – ter ondersteuning van zijn gewijzigde standpunt – dat de volledige overeenstemming die door alle Ahmadies was bereikt en gesteund door de Sadr Anjuman-e-Ishaat-e-Islam na het overlijden van de Beloofde Messias^{as} en in de aanwezigheid van zijn heilige lichaam, in tegenspraak was met het

testament van de Beloofde Messias^{as} en dat de Hazrat Khalifatul-Masih I^{ra} deelnam aan deze schending.

Tweede standpunt van de Ahmadiyya Anjuman-e-Ishaat-e-Islam

De tweede doctrine die door de Ahmadiyya Anjuman-e-Ishaat-e-Islam werd aangenomen over Khilafat na het overlijden van de Beloofde Messias^{as} was dat wanneer een Khalifa of een *Amir* zou worden gekozen, de Sadr Anjuman Ahmadiyya geen verantwoording verschuldigd zou zijn aan hem, eerder, de Anjuman zou onafhankelijk zijn in hun besluiten en hun besluiten zouden het laatste woord zijn. Hun interpretaties zouden bindend zijn en niemand zou het recht hebben om deze orgaan instructies te geven of haar besluiten te verwerpen. Op 22 maart 1914 uitte de Ahmadiyya Anjuman-e-Ishaat-e-Islam haar meningsverschil over dit punt in de volgende woorden:

Wat de Sadr Ahmadiyya Anjuman betreft, hij [Khalifatul-Masih II^{ra}] wil de volledige controle bij zichzelf houden. Wij verschillen hierover van mening omdat de Beloofde Messias^{as} de Anjuman beschouwde als opvolger van de door God aangewezen Khalifa [de Beloofde Messias^{as}] en heeft haar besluiten als definitief verklaard tenzij een *Mamur* [iemand door God aangewezen] het zou schrappen op basis van een openbaring van God.

Enerzijds beschouwde de Ahmadiyya Anjuman-e-Ishaat-e-Islam de Anjuman als volledig onafhankelijk en vrij, en beschouwde hun besluiten als definitief en bindend. En anderzijds, als ze vonden dat de besluiten afweken van hun eigen doctrines, maakten zij er grap-

pen over. Op 22 maart 1914 publiceerde *Paigham-e-Sulh* het verslag over de eerste bijeenkomst van de Anjuman na het overlijden van Khalifatul-Masih I^{ra} in de volgende woorden:

Vandaag werd een bijeenkomst van de Sadr Anjuman Ahmadiyya gehouden. De volgende personen waren aanwezig: Sahibzada Mirza Bashirruddin Mahmud Ahmad, Mian Bashir Ahmad, Nawab Muhammad Ali, Dr. Mir Muhammad Ismail, Dr. Khalifah Rashidud-Din, Hazrat Maulwi Muhammad Ahsan, Maulwi Sher Ali, ...Maulwi Muhammad Ali, Sheikh Rahmatullah, Sayyed Muhammad Husain Shah, Dr. Mirza Yaqub Baig en Maulwi Sadr Din. Bovendien werden de schriftelijke meningen van Mir Hamed Shah en Maulwi Ghulam Husain gepresenteerd. Dit was de eerste sessie die plaatsvond na het overlijden van Hazrat Khalifatul-Masih I^{ra}.... Kort gezegd, hierbij waren vijf leden die niet de eed van trouw hadden afgelegd aan de tweede Khilafa, en zeven die wel de eed van trouw hadden afgelegd of naaste familieleden waren.¹⁷ Zij deden wat zij wilden. Zelfs zaken die niet op de agenda stonden werden op dictatoriale wijze goedgekeurd. Sommige leden maakten bezwaar en wilden dat hun meningsverschillen werden genoteerd. Maar deze werden niet genoteerd. Deze gebeurtenissen voorspellen wat er zou gebeuren met de Sadr Anjuman Ahmadiyya als opvolger van de Khalifa van God [de Beloofde Messias^{as}].

Het verslag verklaart verder dat:

¹⁷ Er mag worden opgemerkt dat deze verklaring een erkenning vormt dat de meerderheid van de leden van de Sadr Anjuman Ahmadiyya de eed van trouw hadden afgelegd aan de tweede Khalifa.

Hazrat Khalifatul-Masih I^{ra} had Maulwi Sher Ali bevolen naar Londen te gaan en heeft herhaaldelijk aan hem herinnerd om Khwaja Sahib te gaan helpen. Maar helaas! Deze instructie werd met het lichaam van Hazrat Khalifatul-Masih I^{ra} begraven..... Ondanks de meningsverschillen die door zeven leden werden geuit, die voornamelijk bestonden uit de familieleden van Sahibzada Sahib [tweede Khalifa] en acht bedroeg inclusief de stem van de voorzitter, leidde het tot dit onwenselijk besluit. Dus werd Maulwi Sher Ali deze goede daad ontnomen en werd dit uitdrukkelijke bevel van Hazrat Khalifatul-Masih I^{ra} niet gehoorzaamd en niet gerespecteerd. *Inna lillaabi wa inna ilaihi raji'un* [Wij behoren aan Allah en tot Hem zullen wij terugkeren]. De volgende leden konden deze belediging aan Hazrat Khalifatul-Masih I^{ra} niet verdragen. Er aan denkend dat zij verantwoordelijk zouden worden gehouden voor deze schending, liepen de volgende leden naar buiten:

Maulwi Muhammad Ali, Sheikh Rahmatullah, Mirza Yaqub Baig, Dr. Sayyed Muhammad Ahsan (*Paigham-e-Sulh*, 12 april 1914).

Bovengenoemde verklaringen laten een intrigerende tegenstelling zien. Aan de ene kant beschouwen zij de Anjuman als boven de eed van trouw aan de Khalifa en beschouwen zij de besluiten van de Anjuman als bindend. Maar aan de andere kant, als zij de besluiten van de Anjuman onaanvaardbaar vinden, dan bekritisieren zij deze en verlaten zij de bijeenkomst.

Derde standpunt van de Ahmadiyya Anjuman-e-Ishaat-e-Islam

Wanneer iemand een waarheid ontkent, moet hij veel andere waarheden ontkennen. Dit is wat met de Ahmadiyya Anjuman Ishaat-e-Islam gebeurde.

- Na het overlijden van Hazrat Khalifatul-Masih I^{ra} verwierpen zij de ware Islamitische Khilafat binnen de Ahmadiyya Moslim Gemeenschap.
- Toen zij hieraan werden herinnerd door degenen die de eed van trouw hadden afgelegd dat: **(A)** *Ahadith* geven de titel van *Nabi* aan de Beloofde Messias^{as} en **(B)** De Beloofde Messias^{as} werd in zijn openbaringen herhaaldelijk aangesproken met het woord *Nabi*. **(C)** Khilafat is een onderwerp dat binnen *nubuwwat* valt en zoals door Hazrat Khalifatul-Masih I^{ra} werd verklaard, alles wat geldt voor de oorspronkelijke instructie zou ook op ondergeschikte zaken van toepassing zijn. Zij begonnen het profetschap van de Beloofde Messias^{as} te verwerpen.

Aanvankelijk durfden zij dit niet openlijk te doen. Zij bleven de term *Nabi* gebruiken bij het benoemen van de Beloofde Messias^{as}. Bijvoorbeeld, op 22 maart 1914 schrijft *Paigham-e-Sulh*: Wij behoren tot de volgelingen van een *Nabi*.

Daarna op 12 april 1914, terwijl ze Maulwi Sher Ali aanspreken:

U maakt een alledaagse bewering dat in strijd is met de duidelijke vermelding van een *Mursal* (iemand die door God gezonden is) en *Mamur*.

Echter, onder het voorwendsel van *zilli* (reflecterend) en *buruzi* (spirituele wederkomst), begonnen zij geleidelijk aan het profetenschap van de Beloofde Messias^{as} te verwerpen. Op 12 april gaf *Paigham-e-Sulh* een beredenering voor deze verwerping:

Al-Fazl zegt dat: ‘Volgens Curzon Gazette was Hazrat Mirza Ghulam Ahmad geen *Nabi*, daarom zou zijn zoon de opvolger moeten zijn. Dit is hun fout. Mirza Sahib was een *Nabi* en zijn opvolging dient op dezelfde wijze geregeld te worden zoals het werd geregeld bij de vroegere *Anbiya*.’

Wij hadden in detail over dit onderwerp willen schrijven, maar zullen onszelf beperken tot een korte notitie om het beknopt te houden. Het verbazende is dat *Al-Fazl* in zijn vorige uitgave had aanvaard dat Mirza Sahib een *zilli Nabi* is maar hem nu beschouwt als een profeet zoals de vroegere profeten. Waren alle vroegere profeten van dezelfde aard als Mirza Sahib, waren zij allen profeten van reflectie?

De termen *zilli* en *buruzi* zijn termen uit de orde van het Soefisme, niet uit de orde van de *Anbiya*. Is er een enkele profeet geweest die zichzelf *zilli* of *buruzi* heeft genoemd? Heeft een enkele *Nabi* deze kwalificaties toegevoegd aan zijn *nubuwwat*? Is er een enkele *Nabi* geweest die onderscheid maakte tussen de *Anbiya* op basis van concepten als permanent, niet permanent, gedeeltelijk, afhankelijk, wetdragend of niet wetdragend, gebrekkige of volmaakte profetenschap?

De termen *zilli* en *buruzi* zijn termen uit het Soefisme. Het verschil wetgevende *Anbiya* wordt alleen door deze mensen geciteerd. Er is hier geen vermelding van in de Heilige Koran, *Hadith* of in andere geschriften.

Kortom, de ontkenning van Khilafat van de kant van Ahmadiyya Anjuman-e-Ishaat-e-Islam eindigde in de ontkenning van het *nubuwwat*. De woorden *zilli* en *buruzi* die door de Beloofde Messias^{as} waren gebruikt om de hoge status die hem werd verleend te beschrijven, werden door de Ahmadiyya Anjuman-e-Ishaat-e-Islam gebruikt om zijn profeetschap te ontkennen. In werkelijkheid, heeft de Beloofde Messias^{as} door deze termen te gebruiken zijn *nubuwwat* niet ontkend. Zij wijzen juist naar zijn verheven status, want de echte *nubuwwat* is van de Heilige Profeet^{sa}, alle andere profeetschappen en spirituele stages zijn een weerspiegeling van het licht van Mohammed^{sa}. De uiteindelijke reden voor de schepping van het universum was de heilige persoon van de Heilige Profeet^{sa}. Volgens de *hadith* “Het eerste ding dat werd geschapen was mijn licht”, het licht van Mohammed^{sa} was het eerste dat werd geschapen. Alle andere profeetschappen en spirituele stages van volmaaktheid werden daarna geschapen. Echter, tot de tijd dat de Heilige Profeet^{sa} zelf verscheen en de volledige en volmaakte leer in de Heilige Koran werd geopenbaard, kon geen enkele profeet een volledige en volmaakte reflectie van de Heilige Profeet^{sa} worden. Daarom werd geen enkele profeet *zilli* genoemd. Maar toen de Heilige Profeet^{sa} zelf verscheen en de volledige en volmaakte leer werd geopenbaard in de Heilige Koran; toen werd het wezen dat zijn eigen identiteit volledig verloor in overgave aan de Heilige Profeet^{sa} verklaard tot een volledige weerspiegeling van de Heilige Profeet^{sa} en werd geacht geschikt te zijn voor de titel van *Zilli Nabi*.

De vroegere profeten waren slechts een gedeeltelijke weerspiegeling van de Heilige Profeet^{sa} en verdienden daarom niet deze titel.

O Allah, zegen Mohammed^{sa} en zijn nakomelingen en begunstig hem en schenk hem vrede. U bent Prijzenswaardig en Glorierijk.

Derde Toespraak

Geloof van de Beloofde Messias^{as} en van
zijn opvolgers over de *nubuwwat* van de
Beloofde Messias^{as}

Door:
Maulana Jalal-ud-Din Shams

Over de schrijver

Maulana Jalal-ud-Din Shams (1901-1966)

Geboren in 1901, studeerde Maulana Jalal-ud-Din in de Jamia Ahmadiyya, het trainingscentrum voor missionarissen van de Ahmadiyya Moslim Gemeenschap te Qadian.

Nadat hij zijn titel in Arabisch had behaald aan de universiteit van Punjab, diende hij de gemeenschap in verschillende hoedanigheden. In 1925 kreeg hij de leiding over de Ahmadiyya Moslim Missies in het Midden-Oosten, waar hij zeven jaar diende. Daarna werd hij in 1936 naar Engeland gestuurd waar hij in dienst was als de imam van de London Mosque tot het einde van de Tweede Wereldoorlog. In 1946 keerde hij terug naar het hoofdkwartier van de gemeenschap. Hij werd benoemd tot *Nazir-e-Islaaho-e-Irshaad* (hoofd van het missiewerk in Pakistan), een betrekking die hij aanhield tot zijn overlijden op 13 oktober 1966.

Hij is één van de drie leden, aan wie de titel *Khalid-e-Ahmadiyyat* werd gegeven door Hazrat Musleh Maud^{ra}. Hij heeft meer dan veertig boeken geschreven in het Urdu, Arabisch en Engels.

Geloof van de Beloofde Messias^{as} en van zijn opvolgers over de *nubuwwat* van de Beloofde Messias^{as}

Referenties voor en na 1914

Voorspellingen van de Heilige Profeet^{sa}

Veertienhonderd jaar geleden gaf Hazrat *Khataman-Nabiyyeen*, de Heilige Profeet^{sa}, het goede nieuws aan zijn volgelingen over een leider, de Beloofde Messias^{as} en Verwachte Hervormer, die met rechtvaardigheid over hen zou oordelen en hen naar het rechte pad zou leiden. De Heilige Profeet^{sa} gebruikte vier keer het woord *Nabi* voor deze Beloofde Persoon (in *Sahih Muslim*).

De Heilige Profeet^{sa} vroeg aan zijn volgelingen om zijn *salaam* (groeten van vrede) te geven aan deze grote en heilige persoon. De Heilige Profeet^{sa} zei ook betreffende deze unieke persoonlijkheid:

Er is geen profeet tussen hem en mij. (*Sunan Abu Daud*)

Dit betekent: Ik ben een *Nabi* en hij zal een *Nabi* zijn.

De Heilige Profeet^{sa} zei verder bij het beschrijven van de status en rang van deze grote persoonlijkheid, dat “Abu Bakr de meest gerespecteerde is binnen mijn *ummah*, behalve als er een profeet verschijnt.”

Voorspellingen die uitkomen

Toen kwam het gezegende moment dat deze heilige persoon, wiens komst werd verwacht door duizenden vrome moslims, geboren werd in de heilige stad Qadian. De status van *Nabi* en *Rasūl* werd hem verleend in de heilige tekst die aan hem werd geopenbaard door Allah, de Almachtige. *Brahin-e-Ahmadiyya*, gepubliceerd tussen 1882-1885 bevat de openbaring:

Hij is het die zijn *Rasūl* heeft gezonden met leiding en de godsdienst van de waarheid, die Hij zal doen zegevieren over alle andere religies. (*Brahin-e-Ahmadiyya, Ruhani Khazain*, vol. 1, p. 198)

Een andere openbaring van Allah staat in hetzelfde boek:

Kampioen van God, in de mantel van *Anbiya*. (Ibid, p. 504)

In hetzelfde boek, dichtbij bovenstaande tekst, is de openbaring van Allah vermeld:

Mohammed is de Boodschapper van Allah, en zij die met hem zijn, zijn hard voor de ongelovigen en zacht voor elkaar. (Ibid p. 508)

De Beloofde Messias^{as} schrijft:

In deze openbaring van God werd ik Mohammed en ook *Rasūl* genoemd. (*Eik Ghalati ka Izalah, Ruhani Khazain*, vol. 18, p. 207)

Eveneens openbaarde Allah, de Almachtige hem het volgende, als een gezegde van de aarde:

O *Nabi* van God, ik had u niet herkend. (*Haqiqatul-Wabi, Ruhani Khazain*, vol. 22, p. 100)

Zo sprak Allah hem ook aan als *Nabi* in de openbaring: “O *Nabi* van Allah, voed de reiziger en de hongerige”. Hij werd ook *Nabi* genoemd in de openbaring: “Een *Nabi* kwam naar de wereld, maar de wereld aanvaardde hem niet.” Kortom, in een periode van 23 jaar sprak Allah, de Allerhoogste hem aan met *Nabi*, *Rasūl* en *Mursal*. Gedurende de laatste tien jaren van zijn leven verschenen deze woorden met grotere frequentie.

Geloof van de Beloofde Messias^{as}

Toen de Beloofde Messias^{as} de eer ontving om met God te spreken en herhaaldelijk werd aangesproken met *Nabi*, *Rasūl* en een *Mursal*, was hij geneigd om deze termen te interpreteren in het licht van het heersende geloof en overtuiging die algemeen werden aanvaard onder de moslims over een periode van duizend jaar. Hij beschouwde de woorden *Nabi*, *Rasūl* en *Mursal* als zijnde gelijkwaardig aan *Muhaddath*, omdat de moslims uit die tijd over het algemeen het woord *Nabi* definieerden als iemand die:

1. Een volledig nieuwe sharia brengt of een voorafgaande sharia afschaft.
2. Geen volgeling is van een vroegere profeet maar een onafhankelijke status verkrijgt op eigen verdiensten.

De Beloofde Messias^{as} schrijft:

Aangezien de definitie betreffende *Nabi* en *Rasūl* in de Islam betekent dat iemand een volledig nieuwe sharia brengt of enkele verordeningen van de voorafgaande sharia opheft, en omdat de voorafgaande *Anbiya* niet bekend staan als de volgelingen van een voorafgaande profeet en in plaats daarvan een relatie met God krijgen zonder bemiddeling van enige andere profeet, laat daarom iedereen ervan bewust zijn die dezelfde betekenis hier toepast. Ik heb geen ander boek dan de Heilige Koran en geen andere profeet dan de Heilige Profeet^{sa}. En ik geloof dat onze Profeet^{sa} *Khātamul-Anbiya* (Zegel der Profeten) is en dat de Heilige Koran *Khātamul-Kutub* (laatste religieuze boek) is. (Brief van de Beloofde Messias^{as}, gedateerd 17 augustus 1899 in *Al-Hakam*, vol. 3, p.29)

Vanwege de heersende definitie van *nubuwwat* onder de moslims, kon de Beloofde Messias^{as} zich mogelijkwerwijs geen *Nabi* of *Rasūl* noemen. Om misverstanden te vermijden gebruikte hij deze woorden voor zichzelf met mate. Als hij in de openbaringen van God als *Nabi* werd aangesproken dan interpreteerde hij dit als *muhaddathiyyat* op basis van het algemene geloof dat er geen profeet kan zijn na de Heilige Profeet^{sa}. Dit betekent niet dat hij de aard van zijn aanspraak niet begreep.

Hazrat Khalifatul-Masih II^{ra} schrijft:

Er was geen moment waarop de Beloofde Messias^{as} de omvang van zijn aanspraak niet begreep. Ten alle tijden, vanaf het begin tot aan het einde begreep hij volledig de positie die Allah hem had gegeven. Echter, hij was heel behoedzaam om het te benoemen – of het nu *nubuwwat* of

muhaddathiyyat genoemd moet worden. (*Haqiqatul-Amr*, p. 10)

Nadat hij had vermeld dat Allah hem als *Muhaddath* had benoemd vervolgde de Beloofde Messias^{as}:

En *Muhaddath* is in zekere zin ook een *Nabi*, omdat hij vereerd wordt om te spreken met de Almachtige God, geheimen van het onzienlijke worden hem geopenbaard en net als de Profeten en de Boodschappers, zijn de openbaringen die hem worden verleend beschermd tegen de aanraking van Satan. De geheimen van de sharia worden voor hem geopend en hij wordt door God aangewezen op exact dezelfde wijze als de *Anbiya*, het is zijn taak om zelf luid te verkondigen dat **degene die weigert om aan hem gehoor te geven tot op zekere hoogte onderhevig is om door God gestraft te worden.** *Nubuwwat* op zich betekent niets, behalve als bovengenoemde zaken in hem gevonden worden. (*Taudihih-e-Maram, Ruhani Khazain*, vol. 3, p. 60)

Met andere woorden, **hij interpreteerde het woord Nabi in de betekenis van Muhaddath.** Echter, omdat de Beloofde Messias^{as} volgens God een *Nabi* was en hij herhaaldelijk werd aangesproken met de woorden *Nabi* en *Rasūl*, kon de Beloofde Messias^{as} dit geloof niet voortzetten. Hij schrijft:

Daarna dwongen de openbaringen van Allah mij, die op mij neerdaalden als stromende regen, om mijn vroegere geloofspunten¹⁸ te wijzigen en Hij schonk mij de titel van

¹⁸ Verklarende aantekening: "Ik ben niets in vergelijking met de Messias, zoon van Maria, hij is een profeet en behoort tot de vercerden in de ogen van Allah, en als mijn

Nabi in duidelijke woorden maar vanuit het ene aspect werd ik *Nabi* genoemd en vanuit het andere aspect *Ummati*.

Later verkondigde hij openlijk dat hij in elk opzicht de meerdere was van Jezus (vrede zij met hem). Kortom, toen de Beloofde Messias^{as} begreep dat de vroegere definitie van *nubuwwat* geen complete definitie was, en dat het niet noodzakelijk is voor een *Nabi* om een nieuwe sharia te brengen, noch dat het nodig zou zijn om de vorige sharia op te heffen, of gehoorzaamheid aan de vroegere Profeet te verlaten, toen verkondigde de Beloofde Messias^{as} het concept van *nubuwwat* en *risālat* in hele duidelijke woorden.

NUBUWWAT BEPAALD DOOR GOD

De Beloofde Messias^{as} schrijft:

(1) In Zijn openbaringen heeft Allah, de Almachtige de term *nubuwwat* en *risālat* honderden keren voor mij gebruikt. Maar dit heeft betrekking op de gesprekken met God, die frequent zijn en kennis van het onzienlijke bevatten, niets meer. Iedereen heeft het recht om een idioom aan te nemen en **dit is de definitie die God heeft bepaald, dat Hij de titel van *nubuwwat* heeft gegeven aan de veelvuldige gesprekken met Hem.** (*Chashma-e-Marifat, Ruhani Khazain*, vol 23, p. 341)

(2) Met *nubuwwat* bedoel ik alleen regelmatige conversatie met God, welke wordt geschonken als resultaat van het volgen van de Heilige Profeet^{sa}. U gelooft ook in gesprekken met God, het me-

superioriteit in sommige opzichten was getoond dan beschouw ik dit als een gedeeltelijke superioriteit.”

ningsverschil gaat dus alleen over de terminologie. Wat u gesprekken met God noemt, noem ik bij de veelvuldigheid ervan *nubuwwat* in overeenstemming met het gebod van God. (*Haqiqatul-Wahi, Ruhani Khazain*, vol. 22, p. 503)

VOLGENS ZIJN EIGEN MENING

(3) Naar mijn mening, is een *Nabi* iemand op wie de woorden van God neerdalen op een wijze die ondubbelzinnig is, definitief en in overvloed, en die kennis van het onzienlijke bevatten. Dat is waarom God mij de titel van *Nabi* heeft geschonken. (*Tajalliyat-e-Ilahiyah, Ruhani Khazain*, vol.20 p. 412)

WARE DEFINITIE

(4) Hij die kennis van het onzienlijke van God manifesteert, zal per definitie een *Nabi* worden genoemd in overeenstemming met de volgende verzen:

فَلَا يُظْهِرُ عَلَى غَيْبِهِ أَحَدًا

Hij geeft niemand overvloedig kennis van Zijn geheimen. [Behalve hem die Hij als boodschapper kiest] (De Heilige Koran, 72:27)

(*Eik Ghalati ka Izalah, Ruhani Khazain*, vol. 18, p. 208)

ISLAMITISCHE TERMINOLOGIE

(5) In de Islamitische terminologie is een *Nabi* iemand die gesprekken van God ontvangt die kennis van het onzienlijke bevatten, machtige voorspellingen doet en deze naar Allah's schepselen uitdraagt. (Toespraak van de Beloofde Messias^{as}, *Al-Hakam*, 6 mei 1908)

(6) Als iemand aan wie door God kennis van het onzienlijke wordt geschonken niet de titel van *Nabi* kan dragen, hoe moet hij dan genoemd worden? Als u zou zeggen dat zo iemand een *Muhaddath* genoemd moet worden, spreek ik tegen dat geen enkele woordenboek aan *tahdith* (iemand die door God wordt aangewezen als *Muhaddath*) de betekenis geeft van openbaring van het ongeziene, maar *nubuwwat* heeft deze betekenis. (*Eik Ghalati ka Izalah, Ruhani Khazain*, vol. 18, p. 207)

LINGUÏSTIEKE TERM

(7) Ik word een *Nabi* genoemd omdat zowel in het Arabisch als in het Hebreeuws *Nabi* betekent dat iemand openbaringen van God ontvangt en overvloedig voorspellingen doet. (Brief naar *Akhbar-e-Aam*, 23 mei 1908)

DEFINITIE VAN DE PROFETEN

(8) Wanneer deze verbinding en dit gesprek het hoogste stadium van volmaaktheid bereikt vanuit het standpunt van kwaliteit en kwantiteit en vrij is van alle onzuiverheden en gebreken, en wanneer het openlijk en uitdrukkelijk zaken onthult die tot het onbekende behoren, dan wordt zo'n openbaring in andere bewoordingen aangeduid als profeetschap. Alle Profeten^{as} zijn het hierover eens. (*Al-Wasiyyat, Ruhani Khazain*, vol. 20, p. 311)

Misverstand weggenomen door de Beloofde Messias^{as}

Na deze revolutionaire verbetering van de heersende definitie over *nubuwwat* vanaf ongeveer 1901 tot aan zijn overlijden, gebruikte de Beloofde Messias^{as} voor zichzelf de termen *Nabi*, *Rasūl* en *Mursal* openlijk, herhaaldelijk en met sterke overtuiging. Maar de Beloofde Messias^{as} hield er altijd rekening mee dat het gewone volk dit verkeerd kan begrijpen. Daarom legde hij altijd uit dat, wanneer hij de term *nubuwwat* gebruikte, dit niet betekent dat er een nieuwe sharia wordt vereist of dat hij een permanente zelfstandige aanspraak heeft gemaakt. Hij legde altijd uit dat hij een *Ummati* is van de Heilige Profeet^{sa} en dat alles wat hij heeft bereikt door de zegeningen van de Heilige Profeet^{sa} komt. Verder wees hij erop dat zijn *nubuwwat* op geen enkele wijze de status van de Heilige Profeet^{sa} tegensprekt als *Khātamun-Nabiyyeen*, de titel van *Nabi* voor een *Ummati* leidt tot geen enkel probleem. Hij schrijft:

Ik ben **geen** *Nabi* of *Rasūl* met de verdienste van een nieuwe wet, een nieuwe aanspraak of een nieuwe naam, maar **ik ben een Rasūl en een Nabi** als verdienste van volmaakte reflectie. Ik ben de spiegel waarin de vorm en het profeetschap van Muhammad volmaakt worden weerkaatst. (*Nuzul-ul-Masih, Ruhani Khazain*, vol. 18, p. 381)

Hij schrijft ook:

Wanneer ik heb ontkend een *Nabi* of *Rasūl* te zijn, is het een ontkenning in de betekenis dat ik geen enkele permanente wet heb gebracht, noch dat ik een onafhankelijke profeet ben. **Ik ben een Rasūl en een Nabi** in de betekenis

dat ik spirituele gunsten heb ontvangen van mijn leider *Rasūl* en door zijn naam voor mijzelf te kiezen en dankzij zijn bemiddeling heb ik van God kennis ontvangen van het onzienlijke. Ik heb van God kennis ontvangen van het onzienlijke, maar zonder een nieuwe wet. Ik heb deze vorm van *nubuwwat* nooit ontkend. God heeft mij inderdaad als *Nabi* en *Rasūl* in deze betekenis aangesproken, zelfs nu ontken ik niet een *Nabi* en *Rasūl* in deze betekenis te zijn. (*Eik Ghalati ka Izalah, Ruhani Khazain*, vol. 18, p. 210-211)

Verder schrijft hij:

Echter, men moet in gedachten houden en nooit vergeten dat hoewel ik *Nabi* en *Rasūl* wordt genoemd, God mij heeft geïnformeerd dat deze gunsten niet rechtstreeks naar mij zijn gezonden. Er is een heilige wezen in de hemel wiens spirituele gunst met mij is, dat is Mohammed^{sa} de Uitverkorene. Het is door mijn relatie met hem, en door mijzelf in hem onder te dompelen en door zijn namen te ontvangen, Muhammad en Ahmad, **dat ik zowel een Nabi als een Rasūl ben.**” (Ibid. p. 213)

In maart 1908 legde hij dit punt uit in de volgende woorden:

Ik maak er aanspraak op een *Nabi* en *Rasūl* te zijn. Het meningsverschil ligt aan de definitie. Ieder die een ontvanger is van gesprekken met God op een wijze die anderen overschrijdt in kwantiteit en kwaliteit, en het gesprek bevat voorspellingen, mag een *Nabi* genoemd worden. Deze definitie is van toepassing op mij, daarom ben ik een *Nabi*. **Echter, het is geen nubuwwat die een nieuwe wet brengt,**

noch wordt het Boek van God afgeschaft. (*Badr*, 5 maart 1908)

In *Haqiqatul-Wahi* schrijft hij:

Onthoud dat sommige mensen zich vergissen in mijn claim een *Nabi* te zijn. Ze denken dat ik er aanspraak op maak het type *nubuwwat* te zijn die onafhankelijk aan de vroegere *Anbiya* werd geschonken. Dit idee van hen is fout. Ik heb een dergelijke aanspraak niet gemaakt. Integendeel, de wil en goddelijke wijsheid van Allah, de Almachtige besloot mij met deze status te vereren om hiermee de volmaakte spirituele genade van de Heilige Profeet^{sa} te bewijzen. De zegeningen van de spirituele gunst hebben mij naar de status van *nubuwwat* geleid. Daarom kan ik niet alleen *Nabi* worden genoemd, maar een *Nabi* vanuit het ene aspect en een *Ummati* vanuit het andere aspect. (*Haqiqatul-Wahi, Ruhani Khazain*, vol. 22, p. 154)

Hieronder worden enkele referenties gegeven die bovenstaande verklaringen illustreren. Uit deze referenties blijkt duidelijk dat de Beloofde Messias^{as} aanspraak maakt op *nubuwwat* en *risālat*.

1901

Omdat ik zelf getuige ben geweest van de duidelijke vervulling van ongeveer 150 voorspellingen, hoe kan ik dan de titel van *Nabi* en *Rasūl* voor mijzelf ontkennen? Omdat Allah, de Allerhoogste zelf deze titels aan mij heeft geschonken, waarom zou ik er afstand van doen of iemand vrezen behalve Hem? Ik verklaar in de naam van God die mij heeft gezonden – en vervloekt zijn degenen die een

leugen over Hem verzinnen – dat Hij mij heeft gezonden als de Beloofde Messias. (*Eik Ghalati ka Izalah, Ruhani Khazain*, vol.18, p. 210)

1902

Op dezelfde wijze hebben Allah en de Heilige Profeet^{sa} aan de Beloofde Messias de titels *Nabi* en *Rasūl* gegeven. (*Nuzul-ul-Masih, Ruhani Khazain*, vol. 18, p. 426)

1905

Bij zijn tweede komst zal Isa, hoewel hij geen *Ummati* is, ook als *Nabi* aangesproken worden. (*Brahin-i-Ahmadiyya, Ruhani Khazain*, vol. 19, p. 182)

1906

(A)

Wat is dan de reden dat aan de ene kant de pest het land verteert en aan de andere kant aardbevingen u niet verlaten? Kijk om u heen. O achtelozen, misschien is er een Nabi onder u opgestaan, die door u wordt behandeld als een leugenaar. (*Tajalliyat-e-Ilahiyah, Ruhani Khazain*, vol. 20, p. 401)

(B)

In deze *ummah* verschenen duizenden heiligen als zegening van het volgen van de Heilige Profeet^{sa} en er verscheen iemand die zowel *Ummati* als *Nabi* is. (*Haqiqatul-Wahi, Ruhani Khazain*, vol. 22, p. 30)

(C)

De Beloofde Messias^{as} schrijft met betrekking tot het vers 17:16:

وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ حَتَّى نَبْعَثَ رَسُولًا

En Wij straffen nimmer voordat Wij een boodschapper hebben gezonden. (De Heilige Koran 17:16)

Dit vers verwijst eveneens naar het verschijnen van een *Rasūl* in de Latere Dagen. Hij is dezelfde als de Beloofde Messias. (*Tatimma Haqiqatul-Wahi, Ruhani Khazain*, vol. 22, p. 100)

(D)

Als gevolg van wijdverspreide zonden en kwaadaardige handelingen hadden de mensen het verdiend om in deze wereld gestraft te worden. Volgens Zijn eeuwige handelswijze stelt Allah, de Almachtige deze straf uit totdat hij een *Nabi* heeft gestuurd. Wanneer deze *Nabi* zal komen en het volk zal uitgenodigd worden door middel van duizenden aankondigingen en boekjes, dan komt de tijd dat ze voor hun misdaden gestraft zullen worden. (Ibid, p. 486)

(E)

Ik verklaar in de naam van God, die mijn leven aanstuurt dat Hij mij heeft gezonden en dat Hij mij de titel **Nabi** heeft gegeven. Hij heeft mij de Beloofde Messias genoemd en Hij heeft voor mijn waarachtigheid tekenen laten zien waarvan het aantal driehonderd duizend bedraagt. (Ibid, p. 503)

(F)

De Beloofde Messias^{as} as schrijft bij het verklaren van het vers:

وَآخَرِينَ مِنْهُمْ لَمَّا يَلْحَقُوا بِهِمْ

En ook onder anderen, die dezen (gelovigen) nog niet hebben ontmoet. (62:4)

Dit betekent dat er een groep is van de metgezellen van de Heilige Profeet^{sa} die nog niet is verschenen. Het is duidelijk dat de metgezellen diegenen zijn die tijdens het leven van een profeet verschijnen en zich in zijn gezelschap bevinden als ware gelovigen en voordeel halen uit zijn leerstelling en training. Dit bewijst dat er een *Nabi* zal zijn in de komende generaties, die de terugkeer van de Heilige Profeet^{sa} zou reflecteren. Daarom zullen zijn metgezellen de metgezellen van de Heilige Profeet^{sa} zijn.

Zij zullen net als de metgezellen op de weg van Allah het geloof dienen. In elk geval is dit een profetie over de terugkeer van een *Nabi* in de Latere Dagen. Anders zou er geen enkele reden zijn om de mensen die na de Heilige Profeet^{sa} waren geboren metgezellen te noemen. (Ibid, p. 502)

(G)

Bovendien schrijft de Beloofde Messias^{as}:

Samengevat ben ik de enige die vereerd werd met zo'n groot aandeel in goddelijke openbaringen en kennis van het onzienlijke zoals nog niet eerder werd geschonken aan enige *auliya*, *abdāl* en *aqtāb* onder de moslims vóór mij. Om deze

redenen ben ik de enige die de titel van *Nabi* heeft ontvangen en niemand heeft dit verdiend want dit betekent veelvuldige openbaringen en onthulling van het onzienlijke, een voorwaarde waar niemand van hen aan heeft voldaan. (Ibid, p. 406-407)

1907

Bij het verklaren van het vers (18:100) “en de trompet zal worden geblazen”, schrijft de Beloofde Messias^{as}:

(A)

De trompet betekent hier de Beloofde Messias as, omdat de *Anbiya* van God de trompetten zijn. (*Chashma-e-Marifat, Ruhani Khazain*, vol. 23, p. 85)

(B)

Om dit besluit mede te delen zal God zijn stem in de *Qarnā* [trompet] blazen. Wat is die *Qarnā*? Zijn *Nabi* (Ibid, 334)

1908

Toen hij door een staatshoofd werd gevraagd of Mirza Sahib er aanspraak op maakte een *Rasūl* te zijn, citeerde een Ahmadi een Perzisch couplet van de Beloofde Messias^{as}.

Ik ben geen *Rasūl* en ik breng geen nieuw boek.

De Beloofde Messias^{as} zei tegen hem:

U had dit couplet moeten uitleggen. **Ik ontken alleen dat ik een Nabi ben die een nieuw boek brengt.** Luister, u moet nooit bang zijn om zaken die in de hemel zijn besloten

te verkondigen. Om welke vorm van angst dan ook te hebben is niet het gedrag van degenen die tot een waarachtige gemeenschap behoren.

Daarna haalde de Beloofde Messias^{as} het gedrag aan van de metgezellen van de Heilige Profeet^{sa}, zij waren bij het uitdragen van hun geloof altijd recht door zee. Hij vervolgde:

Ik verklaar een Rasūl en Nabi te zijn. In feite is dit in strijd met de terminologie. Degene die gesprekken van God ontvangt, en hiermee de anderen overtreft en ook in overvloed voorspellingen doet, wordt een *Nabi* genoemd. Deze definitie is echt van toepassing op mij: daarom ben ik een *Nabi*. (*Badr*, 5 maart 1908)

Dus ben ik overeenkomstig het bevel van God een Nabi. Als ik deze aanspraak zou ontkennen dan bega ik een zonde. Als God mij een *Nabi* heeft genoemd, hoe kan ik dit dan ontkennen? (Brief geschreven door de Beloofde Messias^{as}, *Akhbar-e-Aam*, 26 mei 1908)

Richtlijnen van de Beloofde Messias^{as} m.b.t. hoe zijn aanspraken gepresenteerd moeten worden

Na het bewijzen van de aanspraken van *nubuwwat* en *risālat* uit de boeken en de brieven van de Beloofde Messias^{as}, blijft de vraag over dat de referenties in de geschriften van de Beloofde Messias^{as} waarin hij ontkent een *Nabi* of *Rasūl* te zijn volgens de heersende definitie van deze termen, wat ons antwoord moet zijn wanneer iemand ons vraagt of de Beloofde Messias^{as} een *Nabi* of *Rasūl* is? Moeten we zeggen dat hij geen *Nabi* was of moeten we iets anders zeggen?

De Beloofde Messias^{as} zelf heeft deze materie rechtgezet. Hij vond dit onderwerp zo belangrijk dat hij voor dit doel een boekje heeft geschreven. Het werd *Eik Galati ka Izala* genoemd dat *Een misverstand weggenomen* betekent. Zoals de naam aangeeft werd het boekje geschreven om een misverstand weg te nemen. Dit heeft de Beloofde Messias^{as} zelf verklaard:

Sommige leden van mijn Jamaat, die over heel weinig informatie van mijn aanspraak en de ondersteunende argumenten beschikken, die nooit enige gelegenheid hebben gehad om mijn boeken zorgvuldig te bestuderen, noch in staat waren om de noodzakelijke kennis te verwerven door in mijn gezelschap te verblijven voor een redelijk lange periode, antwoorden soms op de kritiek van de tegenstanders het tegenovergestelde van de feiten. Het gevolg is dat ondanks dat ze tot de Jamaat (gemeenschap) behoren zij soms beschaamd worden. (*Eik galati ka izala, Ruhani Khazain*, vol. 18, p. 206)

De Beloofde Messias^{as} vervolgt:

Slechts een paar dagen geleden werd een vriend geconfronteerd met een bezwaar van een tegenstander, dat hij de eed van trouw had afgelegd bij iemand die er aanspraak op maakt een *Nabi* en *Rasūl* te zijn. Het bezwaar werd met een simpele ontkenning beantwoord. In feite is een dergelijk antwoord niet correct. De waarheid is dat de heilige openbaring van Allah die op mij is neergedaald woorden bevatte als *Rasūl*, *Mursal* en *Nabi*, niet één keer maar honderden keren. Hoe kan het dan correct zijn om te antwoorden dat deze woorden niet bestaan? (Ibid.)

Deze referentie moet met diepe eerbied bestudeerd worden. Het wezen aan wie door de Heilige Profeet^{sa} de verheven titels *Hakam* (de Rechter) en *Adl* (de Rechtvaardige) werden gegeven heeft gezegd dat het eenvoudigweg ontkennen van zijn status van *nubuwwat* niet correct is. Hoe waarachtig zijn de woorden:

Het gevolg is dat ondanks dat ze tot de Jamaat behoren zij beschaamd worden.

De geschiedenis van de twee groepen van de Ahmadi Moslims getuigt dat de volgelingen van de Beloofde Messias^{as}, die de aanspraken van de Beloofde Messias^{as} op *nubuwwat* en *risālat* ontkenden altijd te schande zijn gebracht. Zij zijn in elk opzicht verslagen door de Jamaat die de Beloofde Messias^{as} met volledige oprechtheid en geloof presenteert als *Ummati*, *Zilli Nabi*, *Rasūl* en *Mursal*.

Op 17 mei 1908 hield de Beloofde Messias^{as} een toespraak ter gelegenheid van een receptie. Een nieuwsbericht werd gedrukt in *Akhbar-e-Aam*, waarin stond dat de Beloofde Messias^{as} tijdens deze receptie zijn aanspraak op *nubuwwat* had ontkend. Op dezelfde dag schreef de Beloofde Messias^{as} een brief naar de uitgever van het blad waarin hij dit nieuws weerlegde. De brief begint als volgt:

Aan de uitgever van *Akhbar-e-Aam*,

In de *Akhbar-e-Aam* van 23 mei 1908, kolom 1, 2de regel staat een nieuwsbericht gedrukt dat ik mijn aanspraak ontken een *Nabi* te zijn. Als antwoord hierop wil ik het helder maken dat ik in mijn toespraak heb verkondigd en dat doe ik nu weer, dat de klacht die tegen mij wordt ingebracht dat ik een *Nabi* ben die niet gebonden is aan de Heilige Koran, en dat ik een nieuwe *Kalima* heb opgesteld

en een nieuwe *qibla* heb aangewezen en dat ik beweer de sharia van de Islam te hebben afgeschaft, en dat ik de Heilige Profeet^{sa} niet volg en gehoorzaam, volledig vals is. Ik beschouw dat een dergelijke claim van *nubuwwat* gelijk staat aan *kuf* en ik heb in al mijn boeken vermeld dat ik geen aanspraak maak op een dergelijke *nubuwwat*, en dat het laster is om deze claim aan mij toe te schrijven. De basis waarop ik mij een *Nabi* noem, is dat ik ben vereerd met conversatie met God, de Almachtige, Hij spreekt vaak met mij, en geeft mij antwoord, en onthult mij verborgen dingen, en informeert mij over toekomstige gebeurtenissen op een wijze die Hij alleen aanneemt tegenover iemand die een bijzondere nabijheid geniet bij Hem en dat, rekening houdend met de veelheid van deze zaken, Hij mij tot *Nabi* heeft benoemd. Dus ben ik op goddelijk bevel een *Nabi*, en het zou een zonde zijn van mijn kant om het te ontkennen en ik zal doorgaan om mij hieraan vast te houden totdat ik de wereld verlaat. Ik ben geen *Nabi* in de betekenis dat ik mijzelf afsplits van de Islam, of welk gebod van de Islam dan ook afschaf. Ik draag het juk van de Heilige Koran en niemand durft een enkel woord, klinker of punt van de Heilige Koran te verwijderen. Ik bevestig, niet vanuit de wens van zelfverheerlijking, maar op grond van Gods genade en Zijn belofte, dat als de gehele wereld aan één kant zou zijn en ik alleen aan de andere kant, en een zaak naar voren zou worden gebracht als criterium om de waarheid van een dienaar van God te bepalen, dan zou God mij in een dergelijk geval het oppergezag verlenen. God zou mij in ieder aspect van de wedstrijd bijstaan en zou mij op elk terrein de overwinning schenken. Het is op deze basis dat God mij heeft beschreven als *Nabi*...Samengevat: ik word *Nabi* genoemd omdat in het Arabisch en in het Hebreeuws

Nabi betekent dat iemand openbaringen van God ontvangt en overvloedig voorspellingen doet. Zonder de overvloed kunnen deze betekenissen niet echt worden toegepast. (Brief van de Beloofde Messias^{as} as gepubliceerd in *Akhbar-e-Aam*, 26 mei 1908)

Deze brief werd geschreven door de Beloofde Messias^{as} op 23 mei 1908 en gepubliceerd in *Akhbar-e-Aam* op 26 mei 1908, de dag van zijn overlijden. Dit was zijn laatste brief.

Als het waar zou zijn dat hij geen aanspraak maakte op *nubuwwat*, waarom zou hij dan het nieuws dat in *Akhbar-e-Aam* op 23 mei 1908 werd gepubliceerd verwerpen dat hij de aanspraak op *nubuwwat* had ontkend? Waarom zou hij dan hebben gezegd:

Dus ben ik op goddelijk bevel een Nabi, en het zou een zonde zijn van mijn kant om het te ontkennen en ik zal doorgaan om mij hieraan vast te houden totdat ik de wereld verlaat.

Het gebeurde twee keer dat Ahmadies tegenover de tegenstanders beweerden dat de Beloofde Messias^{as} geen *Nabi* of *Rasūl* was. Beide keren verwierp hij deze bewering. De derde keer, toen een nieuwsitem in *Akhbar-e-Aam* verscheen dat hij de aanspraak op het profeetschap had ontkend, verwierp hij dat nieuws onmiddellijk. Deze enkele referenties maken de mening van de Beloofde Messias^{sa} over zijn profeetschap helder en duidelijk. Iedereen die zegt dat hij geen aanspraak heeft gemaakt op *nubuwwat* en dat hij slechts een *mujaddid* of *muhaddath* is zoals anderen die aan hem waren voorafgegaan in de Moslim *ummah*, is duidelijk een ontkenner van het geloof.

Opvattingen van de Eerste en Tweede Khalifa

HAZRAT KHALIFATUL-MASIH IRA

De redacteur van *Badr* vertelt het volgende:

Er wordt vermeld dat Maulwi Muhammad Hussain heeft geschreven dat als de Ahmadies zouden stoppen met het benoemen van Mirza Sahib als *Nabi* dat hij dan zijn edict van “*kufri*” zou intrekken.

Hazrat Khalifatul-Masih I^{ra} zei:

We maken ons geen zorgen over hun bevelschriften, en wat is hiervan de waarde? Vanaf het moment dat Maulwi Muhammad Hussain zijn bevelschrift uitbracht, kan hij zelf zien hoe diep zijn eer is gezakt en hoeveel eer aan Mirza Sahib is geschenken. (*Badr*, 13 april 1911, p.2)

HAZRAT KHALIFATUL-MASIH II^{ra}

Ter gelegenheid van de Jalsa Salana (Jaarlijkse Bijeenkomst) sprak Hazrat Khalifatul-Masih II^{ra} het publiek als volgt toe:

Vertel duidelijk aan de hele wereld dat deze *Nabi* in Qadian verscheen en dat zijn naam Mirza Ghulam Ahmad was. Als volgeling van de Heilige Koran en in nederige dienst van de Heilige Profeet^{sa}, werd hij vereerd met de titel “Ahmad” en hij was de ontvanger van openbaringen van God. (*Badr*, 19 januari 1911, p.4)

Hij zei ook:

Het verrassende is dat deze mensen niet in aanmerking nemen dat, omdat wij de Beloofde Messias as als *Nabi* hebben aanvaard, wij zijn uitspraak niet kunnen verwerpen. (Een moslim is iemand die iedereen die door God is aangewezen accepteert) (*Al-Hakam*, 14 mei 1911)

Een eenvoudige oplossing

Er is speelruimte bij geschillen en verbale haarkloverij in zaken als debatten en retoriek. Hazrat Khalifatul-Masih II^{ra} bood de Ahmadiyya Anjuman-e-Ishaat-e-Islam een methode van schikking aan, die snel tot het juiste besluit kan leiden. In 1915 legde hij de eed af, dat Allah's straf op de leugenaar mag zijn en verklaarde toen het volgende:

Ik spreek in de naam van God, die mijn leven bestuurt, Die straf kan geven, Die mij doet sterven, Die levend is, De Almachtige, Die beloont en straft zoals Hij wil en Die de Heilige Profeet^{sa} heeft gezonden als leiding voor de gehele wereld. Ik zweer bij God als getuige, dat toen Hazrat Mirza Sahib leefde, ik hem beschouwde als *Nabi* op dezelfde wijze als ik nu in hem geloof. Ik verklaar ook onder ede dat de Almachtige Allah mij in een visioen heeft verteld dat de Beloofde Messias^{as} een *Nabi* is. Ik zeg niet dat degenen die geen eed van trouw hebben afgelegd (aan *Khilafat-e-Ahmadiyyat*) allen een slecht karakter hebben en dat iedereen in onze jamaat een goed karakter heeft. Maar ik verklaar onder ede dat onze geloofsovertuiging waar is. (*Al-Fazl*, 23 september 1915)

Echter, noch Maulwi Muhammad Ali noch enig ander lid van de Ahmadiyya Anjuman-e-Ishaat-e-Islam is ooit in staat geweest om

met zoveel overtuiging en oprechtheid hun geloof onder ede te verklaren.

Hierna presenteerde Hazrat Khalifatul-Masih II^{ra} in 1926 een andere wijze om de zaak op te lossen.

Als alle beweringen, die door Maulwi Muhammad Ali zijn geschreven vóór de splitsing, behorende tot het onderwerp van *nubuwwat*, worden verzameld, zal ik ze ondertekenen en verklaren dat dit mijn geloof is. (*Al-Fazl*, 9 oktober 1928)

Dit aanbod was een heftige slag op de veranderde leerstellingen van Maulwi Sahib. Tot aan zijn dood kon hij hier geen antwoord op geven. Daarna, in 1944, in een slotargument voor de Ahmadiyya Anjuman-e-Ishaat-e-Islam, daagde Hazrat Khalifatul-Masih II^{ra} Maulwi Muhammad Ali uit tot een gebedsduel en voegde eraan toe dat Maulwi Sahib dit nooit zou aannemen. (*Furqaan*, Qadian, Juni 1944)

De verklaring onder ede gegeven door Hazrat Khalifatul-Masih II^{ra} en beide methoden die hij had aangeboden voor een oplossing, zijn een duidelijk en afdoend bewijs dat hij hetzelfde geloof had inzake het profetschap van de Beloofde Messias^{as} vóór en na de splitsing, en dat het geen enkele verandering had ondergaan. Echter, degenen buiten de eed van trouw aan Khilafat hadden hun doctrines na de splitsing gewijzigd. Wat zij voor de splitsing schreven laat precies hetzelfde geloof zien waarin die Ahmadies geloofden die wel de eed van trouw aan Khilafat hadden afgelegd. Maar na de splitsing

schreef de leider van de groep, die niet trouw wilde blijven aan *Khilafat-e-Ahamadiyya*, Maulwi Muhammad Ali:

Hij was een *Nabi* in dezelfde betekenis waarop de overige *Mujaddidiën* van de *ummah Anbiya* genoemd worden. (*Tract, Mere Aqaid*, p.6)

Hij schrijft ook:

De vorm van *nubuwwat* die in deze *ummah* bereikt kan worden, werd zeker geschonken aan Hazrat Ali^{ra}. (*An-Nubuwwa fil-Islam*, p. 115)

Dit geloof, die hij na de splitsing verkondigde, verschilt zeker van de heldere en duidelijke verklaringen van de Beloofde Messias^{as}.

Samengevat ben ik de enige die vereerd werd met zo'n groot aandeel in goddelijke openbaringen en kennis van het onzienlijke zoals nog niet eerder werd geschonken aan enige auliya, abdal en aqtab onder de moslims vóór mij. Om deze redenen ben ik de enige die de titel van *Nabi* heeft ontvangen en niemand heeft dit verdiend want dit betekent veelvuldige openbaringen en onthulling van het onzienlijke, een voorwaarde waar niemand van hen aan heeft voldaan. (*Haqiqatul-Wahi, Ruhani Khazain*, vol. 22, p. 406-407)

Op gelijke wijze schrijft hij:

In deze *ummah* verschenen duizenden heiligen als zegening van het volgen van de Heilige Profeet^{sa} en er verscheen iemand die zowel *Ummati* als *Nabi* is. (*Haqiqatul-Wahi, Ruhani Khazain*, vol. 22, p. 30)

Bovendien schreef de Beloofde Messias^{as}:

Er zijn zoveel tekenen aan mij verleend dat zelfs als zij verdeeld zouden worden over duizend *Anbiya*, dan zou dit voldoende zijn om hun waarachtigheid te bewijzen.
(*Chashma-e-Marifat, Ruhani Khazain*, vol. 23, p. 323)

De tekenen zijn zo overvloedig dat ze voldoende zijn om het profeetschap van meer dan duizend *Anbiya* te bewijzen; maar het is inderdaad vreemd dat, volgens degenen die buiten de eed aan Khilafat staan, ze niet zijn eigen *nubuwwat* kunnen bewijzen.

Nu kunnen alle nadenkende en intelligente mensen voor zichzelf besluiten of de verandering in de leerstellingen – die volledig afwijkt van de geschriften van de Beloofde Messias^{as} – werden gemaakt na de splitsing, door Hazrat Mirza Bashiruddin Mahmud Ahmad^{ra} en zijn volgelingen of door degenen die buiten de eed van trouw aan Khilafat traden en in het bijzonder door hun leider Maulwi Muhammad Ali.

